

VARJUPAIKADE MTÜ

HAARA KAASA
TASUTA

KÄÄPA ALL

VARJUPAIKADE MTÜ TÄITSA OMA AJAKIRI

esimene 2022 (nr 29)

SELLES NUMBRIS:

- meist kokkuvõtvalt
- loomadest ja varjupaikadest
- lapsed küsivad, meie vastame
- vabatahtlikkusest ja paljust muust

Dr Sterni **HEATEGEVUSFOND**

www.doktorstern.ee

**DR. STERNI HEATEGEVUSFONDI MISSIOONIKS ON,
ET IGAL LOOMAL OLEKS OMA KODU.**

Fondil on kolm peamist eesmärki:

- ✓ Harida loomaomanikke teemal, kuidas vältida lemmikloomade soovimatut järelkasvu
- ✓ Kui loom on varjupaika sattunud, julgustada inimesi varjupaikadest lemmikuid võtma
- ✓ Toetada varjupaikadesse sattunud loomi.

Dr. Sterni Heategevusfond alustas tegevust 2005. aasta sügisel ja on oma missiooni järginud juba enam kui 15 aastat. Dr. Sterni kaubamärgi toodete müügist läheb 1% Dr. Sterni Heategevusfondi.

Eranditult iga ost on ülla eesmärgiga – hoolime koos Eestimaa lemmikutest, igaüks on oluline.

**AIDATA SAAB NEID, KELLEST SA HOOLID
NING KELLE PROBLEEME SA MÕISTAD.**

Toimetajalt

Aastaraamat 2021

Hea lugeja! Sa hoiad käes selle aasta esimest Käpa All numbrit, milles võtame kokku oma eelmise aasta tegemised ja kirjutame ühingu toimuvast. Kirjutame ratsionaalselt suurtest numbritest ja pakume hinge suuri emotsioone loomailugude ning kordaminekutega.

Miks me seda teeme? Teame, et loomad poevad inimestele hinge ja ka meie tahame olla oma inimestele - loomadele uute kodude pakkujatele, annetajatele ja toetajatele - lähedal. Tahame olla ühingu avatud ja läbipaistvad. Nii nagu inimese ja looma suhe saab toimida ainult tänu usaldusele, nii soovime ka meie, et meid usaldaks selles, mis me loomade heaks teeme.

Me kirjutame oma saavutustest, tegudest ja ka rahast. Loomadest saame kirjutada tänu sellele, et vaatame neile otsa iga päev. Iga loom jutustab oma käitumisega erilise loo. Midagi võib jääda küll saladuseks, kuid loomad näitavad välja, kuidas inimesed neid kohelnud on. Mõnikord ei ole see sugugi meeldiv, kuid uude koju saamine on alati õnneliku lõpuga lugu ja samas on see hoopis uue elu algus.

Uuelt aastalt soovimegi rohkelt õnnelikke lõppe ja uusi alguseid ning loodame, et ka Sina, hea lugeja, ühined selle sooviga!

Foto: Varjupaikade MTÜ

ANNELI MATSI
Käpa All vastutav toimetaja

Käpa All on Varjupaikade MTÜ ajakiri, mis ilmub kolm korda aastas. Ajakiri levib elektrooniliselt ja piiratud koguses tasuta jagatavana paberkandjal.

Liitu uudiskirja saajatega meie kodulehel varjupaik.ee

Annetustelefonid (kuula kõne lõpuni)

900 7000 – 5 eur, **900 7110** – 10 eur, **900 7125** – 25 eur

Väljaandja Varjupaikade MTÜ, tegevjuht Anneli Matsi, tel 5386 9060.

Väljaandmine toimub vabatahtlike ja sponsorite kaasabil.

Põgus sissevaade

Hea sõber!	5
Elu uues normaalsuses	6
Meist kokkuvõtvalt	11
Meie varjupaikades aastal 2021	14
Avapauk on antud	22
Meist räägiti ja meie rääkisime	25
Sügav kummardus meie toetajatele	26
Hei, vabatahtlik! Sulle on sõnum!	29
Raimo Nõu: Vabatahtlik töö on maraton, mitte sprint	30
Hoiukodude olulisusest	32
Erilised tegelased	33
Vanus on vaid number	34
Sabaga sõbrad	36
Mis kaitseb sinu lemmikut?	38
Kust need loomad varjupaika tulid?	40
Sabade lehvides rõõmsalt uutesse kodudesse	42

Käpa All väljaandmist toetab

Your Pet, Our Passion.®

Meie infokanalid

www.varjupaik.ee

Varjupaikade MTÜ

info@varjupaik.ee

@varjupaikademy

Arvamusartikleid lemmikloomateemadel ootame aadressil anneli.matsi@varjupaik.ee

Kaanel Pärnu loomade varjupaiga hoolealune Suur-Papa
Kaanefoto autor Agne Astel-Rankla

Vastutav toimetaja Anneli Matsi

Toimetus Joanna Lennard, Anni-Anete Möisamaa, Marika Nekljudova

Keeletoimetajad Sigrid Sünd, Tiina Tanner

Reklaamimüügi assistendid Kirke Hordo, Karl Erki Jürgen

Kujundus Mandariin OÜ, www.mandariin.ee

mandariin
grupp oü

roheline trüki

Donna koduootus alates 21.09.2020

Donna, kelle omanik läks taevastele radadele, veedab seenioripõlve Pärnu loomade varjupaigas juba pea poolteist aastat. Pole sellel elul viga ju väga midagi, kuid kodusoojus on ikkagi kodusoojus. Ka eakas koer väärib oma inimest, oma aset, ... OMA KODU ...

Hea sõber!

Olen Sulle kirjutanud küll juba mitmeid kordi projektijuhina, kuid nüüd teen seda päris uues rollis - nimelt sai minust 1.veebruari Varjupaikade MTÜ tegevjuht.

Alustasin oma teekonda ühingu seitse aastat tagasi, 2015. aasta veebruaris. Selliselt kirja pannes tundub see aeg juba väga pikk, kuid minu jaoks ei ole olnud teekonnal ühtlast kulgemist, vaid ikka on kuskil käänak ja selle taga ka üllatus varuks. Oma elufilosoofias olen järginud põhimõtet - kui elu pakub mulle võimaluse, siis on minu enda valik, kas võtta või jätta. Kui jätan, ei ole midagi hiljem kahetseda ja kui võimaluse vastu võtan, siis tuleb ainult edasi minna. Otsust tagasi pöörata pole võimalik, sest see on kaasa toonud juba uue stsenaariumi. Täpselt nii oli ka siis, kui tegin elus kannapöörde ja otsustasin edaspidise elu pühendada loomadele, asudes juhataja Pärnu loomade varjupaika. Juba mõne kuu pärast kutsuti mind ühingu juhatusse, kus olen siiani ja seetõttu üdini läbi imbinud ühingu toimuvast ja teadlik ka sellest, kuhu tahame jõuda.

Varjupaikade MTÜ on olnud pidevas arengus ja kasvamises. Pidevalt on olnud käsil mitmeid projekte meie põhitegevuse toetamiseks ja 2018. aastal asusingi projektijuhi ametikohale. Nelja aasta jooksul sai tegeletud erinevate varjupaigandust ja loomade heaolu toetavate ettevõtmistega ning organisatsiooni arendavate projektidega.

Pean nentima, et tee läheb ikka märke ning kaljunuki taga avaneb uus perspektiiv. 2021. aastal võtsime juhatuses vastu otsuse loomade heaolu keskuse arendamiseks ning astusime vastavaid samme. Algselt plaanisime pikaajalisi protsesse, kuid elul olid teised plaanid ja aasta teises pooles läks keskus mürinal käima. Eelmine tegevjuht Triinu, kes oli selleks ajaks ühingu vedanud juba 15 aastat, sukeldus keskuse tegevustesse ja leidis sealt oma eluunistuse elluviimise. Nii sai temast uue keskuse juhataja-arendaja.

Ja nagu teada, siis loodus tühja kohta ei salli ja ühingu oli vaja leida uus juht. Juhatus liikmed Triinu ja Merike tegid ettepaneku mulle ja siin oli minu jaoks jälle kaalumise koht - võta või jäta. Mu süda kuulub ühingu ja siin ma siis nüüd olen. Ma tean, milline on vastutuse koorem, mille ma vastu võtsin, samas olen ma väga tänulik usalduse eest, et mulle selline ettepanek tehti.

Varjupaikade MTÜ-l on oma kindel kurss - on visioon, missioon ja eesmärgid. Hoian tegevjuhina sihi silme ees ja viin ellu ühingu eesmärgid. Ma tean, et minu selja taga on toetav meeskond, koos vaatame me ühes suunas.

Meie tegevus loomade aitamisel püsib kolmel vaalal - loomad, meeskond (töötajad, vabatahtlikud) ja kliendid (loomaomanikud, kodupakkujad, annetajad, toetajad) - ja kõiki neid seob üks suur sõna. See on heaolu. See sõna näitab meile suunda. Kogu meie tegevus nii keskuses kui varjupaikades on suunatud sellele, et oleks tagatud loomade, meeskonna ja klientide heaolu, et kõik oleks hoitud. Seda ei ole võimalik saavutada üksi, kõikide panus on oluline. Selleks lihvime oma teadmisi loomadest ja oskusi nende eest hoolt kandmiseks, parendame loomade pidamistingimusi ja töökeskkonda, õpime olema paremad klienditeenindajad. Iga päev algab küsimusega - mida ma täna saan loomade heaks teha. Ja esimene samm sellel teel algab iseendast - olen täna parem inimene.

Aitäh, sõber, et oled olemas ja aitad mul seda teed käia!

Kõike head soovides

Anneli Matsi
tegevjuht, juhatus liige

Elu uues normaalsuses

Fotod: Andres Tamm., Martin Kraus, Pekka Raittila, Varjupaikade MTÜ

Jaauar

Aitasime koju 204 looma: 65 koera, 137 kassi ja kaks pisilooma

Jaauaris lõõtsutasime ja tõmbasime hinge peale jõulumaraton. Talvekuud on meil ühed vaiksemad, sest loomi sa-
tub varjupaikadesse vähem, kuid hoolt vajavad ikka kõik - need, kes juba kohal ja need, kes saabuvad. Selles kuus aita-

sime uutesse kodudesse rohkem loomi kui varjupaikadesse sisse tuli, seda siis pikemalt varjupaigas viibivate asukate arvelt. Sukeldusime ka arvude maailma ja tegime eelmisest aastast kokkuvõtteid ning rõõmuga sai nentida, et

vaatamata veidrustele oli 2021. aasta üks hea aasta. Samas elasime juba pandeemia teise laine saabumise hirmus - kas meie töötajad jäävad puutumata, meeskonnad terveks ja kas varjupaigad saavad normaalselt edasi töötada.

01

Veebruar

Aitasime koju 127 looma: 25 koera ja 102 kassi

Et elule vunki anda, korraldasime juba viiendat aastat järjest kampaaniat „Sõpra tunned sabast”. Sõbrakuul on hea rääkida meie karvastest sõpradest ja tõmmata tähelepanu varjupaikades elavatele kassidele, sest neid on meie hoolle all kordades rohkem kui koeri. Ka kassid väärivad kodusoojust ja suhet inimesega.

Kutsusime varjupaigast kassi võtma või kui see ei ole võimalik, siis neid toetama. Seekord pani kampaaniale öla alla dr. Stern, kes kinkis 3,6-liitrise koti kassiliiva nii igale kojuminejale kui ka varjupaigale iga kodu leidnud kassi eest. Uutesse kodudesse läks kampaania käigus 74 hiirekuningat.

21. veebruaril tähistasime Varjupaikade MTÜ 14-ndat sünnipäeva. Igas varjupaigas võeti korra aeg maha, et ümber laua koguneda ja torti süüa. Juhhei!

02

Märts

Aitasime koju 141 looma: 43 koera, 96 kassi ja kaks pisilooma.

Ei tea, kas hakkamegi juba ära harjuma nende igasuguste lainetega. Kevad saabus igatahes koos COVID-19 lainega ja meie hakkasime ettevalmistusi tegema kassipoegade saabumiseks, et mitte öelda tsunamiks. Lükkasime käima teavituskampaania „Soovid päästa 100 kassi? Steriliseeri üks!”, mille raames avaldasime artikleid inimeste harimiseks ja kultuurseks lemmikloomapidamiseks. Teemadeks

olid soovimatute pesakondade rohkus ja tänavakasside ohjeldamatu paljunemine ning õpetussõnad, kuidas on võimalik kõike seda vältida.

Ilmus aasta esimene ajakiri Käpa All, mis paisus lausa 40-leheküljeliseks. Vähemaga ei tulnud lihtsalt välja, sest võtsime kokku oma 2020. aasta tegemised. Aasta esimene number on välja kujunenud meie ühingu aasta- raamatuks, kus kirjutame kõikidest valdkondadest: varjupaikadest ja erilistest juhtumitest, töötajatest ja vabatahtlikest, heategevusest ja organisatsiooni arengust.

03

Aprill

Aitasime koju 143 looma: 40 koera, 89 kassi ja 14 pisilooma

Aprillis pani meie tööle taas öla alla Súdameapteek ja innustas oma „Käpa-kampaanias” inimesi südamele head tegema ning varjupaigast koera võtma. Armastus, millega karvane sõber me päevad täidab ning mõnusad jalutus-käigud värskes õhus kannavad südame eest paremini hoolt kui mistahes vita-

miinid. Saatsime kuu ajaga uude koju 23 koera, kellele Súdameapteek pani kaasa ka stardipaki vajaminevaga ning 50-eurose kinkekaardi. Lisaks sai kampaaniakuu jooksul Súdameapteekides ja e-apteegis varjupaigaloomadele annetada.

Mai

Aitasime koju 164 looma: 44 koera, 114 kassi ja kuus pisilooma

Juba pikemat aega olime varjupaikades keskendunud loomade heaolu teemale. See hõlmab nii toitumist ja pidamistingimusi kui ka looma varjupaigapäevade rikastamist talle huvipakkuvate tegevustega. Keeruline on oma häid mõtteid ellu viia, kui varjupaik asub kohaliku le omavalitsusele kuuluval maa-alal. Samas oli meis küpsenud mõte hakata arendama loomade heaolukeskust, mis kuuluks ühingule. Mais astusime selleks esimese sammu ja ostsime kinnistu – maa koos hoonetega. Hooned vajavad küll renoveerimist ja juurdeehitamist, kuid algus sai tehtud.

Võru loomade varjupaigas parendasime kasside pidamistingimusi karantiinipäevade ajal. Varjupaika saabus uus soojak, mille sisustasime kaasaegsete roostevabast terasest karantiinipuuridega. Lõpptulemus sai peaaegu nagu välismaal nähtu.

26. mail toime inimeste ette meie tööelu varjupaikades kogu tema hiilguses ja viletsuses. 12 tunni jooksul toimus Facebookis maraton, kus postitasime pilte ja videosid meie igapäevast.

05

Juuni

Aitasime koju 121 looma: 31 koera, 82 kassi ja kaheksa pisilooma

Tõstsime pjedestaalile hoiukodude teema. Varjupaigalooma hoiukodu on meie jaoks asendamatu abiline, kui tegu on loomaga, kellele varjupaiga keskkond ei sobi või on tal mingi erivajadus, vajab ta ravi vms. Kodustes tingimustes saab loom inimese ainutähelepanu ja kodune keskkond on rahulikum ning pakub turvatunnet. Hoiukodude töö organiseerimiseks on meil kasutusele võetud Zelose äpp, mille kaudu info abiva-

jajatest liigub kiiresti abipakkujateni.

1. juunil sattusid Tallinna loomade varjupaiga hoole alla erilised kuuevabalised kassipojad, kes murdsid inimeste südameid kui loogu ja uue kodu pakkumisi pressis sisse uksest ja aknast. Kõik see tõstatas küsimuse, kas ainult välimuselt erilised kassipojad on

06

uut kodu väärt või on seda ikka kõik varjupaigaasukad.

Ilmus ajakirja Käpa All teine number, kus kirjutasime hoiukoduks olemisest, koostöö tulususest, looma taaskasutusest ja paljust muust. Uuendusena jõudis ajakiri esimest korda meie püsitoetajate postkasti.

Juuli

Aitasime koju 205 looma: 55 koera, 141 kassi ja üheksa pisilooma

Tallinna loomade varjupaigal oli põhjust pidutseda - täitus viis aastat avamisest. Meie jaoks on see aeg läinud kui linnulennul, kuid see on olnud ka väga intensiivne aeg, sest Tallinnas haldame suurimat varjupaika. Seal on kõige rohkem loomi, kõige rohkem tööd ja kõige rohkem töötajaid. Sünnipäeva tähistamist organiseeris Tallinna Keskkonna- ja Kommunaalamet ja appi tulid vabatahtlikud. Pidutoimus Pikakari rannas, kus astusid üles Ott Lepland ja 5MIINUST.

Neljajalgsetele toimus suur heategevuslik Match Show ja kahejalgsed leidsid huvipakkuvat tegevust kliimapiknikul, loodusretkel, varjupaigatuuril ja laste seiklusmängul.

07

Pidustuste kõrvalt tundsi jätkuvalt muret varjupaikadesse jõudvate kassipoegade pärast. Neid väikseid väiteid leiti küll üksi, küll pesakonniti, küll emaga ja emata. Kurb!

August

Aitasime koju 196 looma: 63 koera, 126 kassi ja seitse pisilooma

Augustis tõstisime esile 27 koera, kelle päästisime kohutavatest tingimustest - neile ei olnud tagatud isegi mitte joogivett, vältimatust arstiabi rääkimata. Kõik see toimus küll juunikuus, kuid just augustis sai selgeks, et nende raviarved küündivad 10 000 euron. Sellisel juhul ei tule me toime ühiskonna abita ja tõesti, inimesed tulid appi ning ei jätnud ei loomi ega meid hätta.

08

26. augustil oli rahvusvaheline koertepäev ja selle päeva tähistamiseks tutvustasid Eesti ägedaimad pitsavalmistajad oma pitsakarpidel meie varjupaikades uut kodu ootavaid koeri.

September

Aitasime koju 139 looma: 48 koera, 88 kassi ja kolm pisilooma

Septembris lükkasime käima järjekordse Hooandja projekti kalendri ilmutamiseks. Juba traditsiooniks saanud iga-aastase heategevuskalendri üllitamise soovisime näidata oma hoolatuseid - neid, kes veel ootavad uut kodu või kes on juba õnnelikult oma uue pere juures. Üks pilt ütleb rohkem kui tuhat sõna - heategevuskalender aitab muuta loomade elu paremaks varjupaigas viibimise ajal ning aitab nad ette valmistada uude koju minekuks. Kalendris said esindatud 11 koera ja 11 kassi ning mõned üllatuskülalised, sest

meie varjupaikades saavad peavarju ka väga erilised tegelased.

Toimus loomakaitsekonverents, millest meie töötajad innukalt osa võtsid. Seda konverentsi ootame alati, sest see on ainuke

09

sündmus Eestis, mis toob loomakaitsejad hulgakesi kokku. Seekordne konverents oli pühendatud loomade kaitsmisele ja päästmisele ning inimestele, kes iga-päevaselt loomi aitavad, et arendada meie kõigi teadmisi, kes me tegeleme loomade aitamise, kaitsmise või nende kodudes pidamisega.

Hoolitsed terve elu, aga silmanähtavaid tulemusi näed juba 3 nädalaga.

Suurepärane isu

1.
PÄEV

Rohkem energiat

1.
NÄDAL

Parem seedimine*

2.
NÄDAL

Läikiv kasukas
ja säravad silmad

3.
NÄDAL

Alusta
Purina ONE'i
3 nädala testi
ja näed selgeid
muutusi.

www.purina.ee/kass/purina-one/3-nadala-test

* Võrreldes tootega, mis ei sisalda sigurit.

Your Pet, Our Passion.®

Meist kokkuvõtvalt

Kirjutame ikka meist endist ka, sest loomalogude kõrval pakub inimestele huvi ka muu – meie töötajad, loomade heaks tehtav töö ja kust tuleb selleks raha. Väga põhjalik info organisatsiooni kohta on leitav kodulehelt varjupaik.ee, kus on kirjas nii meie ajalugu kui ka tänapäev, olulised tegevused ja numbrid, kirjutab tegevjuht Anneli Matsi.

Meie inimesed

Varjupaikade MTÜ ei saaks ilma meie inimesteta nii suuremahuliselt ellu viia ühingu visiooni, missiooni ja eesmärgi.

Meie inimesed on meie töötajad. Ühingu töötab 55 inimest ja selle arvu järgi kuuluksime Eesti keskmise suurusega ettevõtete hulka. Miks see number nii suur on? Me oleme andnud loomadele lubaduse neid aidata ja nende eest hoolt kanda. Oleme loonud varjupaikade võrgustikuga stabiilse süsteemi, et tagada hoolitsus väga suurele hulgale kodu kaotanud loomadele. Aasta jooksul jõuab meie hoole alla tuhandeid loomi, keda aitame kas koju tagasi või kellele otsime uue kodu. Loomade arv ei ole aastaringelt stabiilne - talvekuud on väiksemad, kuid suvekuudest alates

hakkab see arv tõusma. Näiteks 2021. aasta septembri lõpus oli meie hoole all korraga rekordiliselt 816 looma.

Meie töötajad on väga tublid - ilma nendeta ei suudaks me aidata nii paljusid. Nad on langetanud otsuse ja leidnud loomade abistamises tähendusega töö, kus panustatakse päev päeva kõrval. Loomade nimel olakse valmis töötama ka öösiti ja kodust välja tulema erakorraliste väljakutsete puhul. Eelmisel aastal tehti kokku ligi 75 000 töötundi, millest u 3000 tundi töötati öösiti.

Mis saab olla parem sellest, kui suudetakse ühendada missioon, hobi ja töö? Viis töötajat on meie juures töötanud juba 10 või enam aastat.

Tegutseme kuues maakonnas, kus oleme varjupaikade pidajad ja kohalike omavalitsuste lepingupartnerid. Lepingud on üldjuhul sõlmitud riigihanke võitmise tulemusena, mõned kokkulepped on juhtumipõhised. Lepingute täitmine on suur töö ja vastutus, kuid see annab ühingu eesmärgiliste tegevuste elluviimiseks rahaliselt teatava kindlustunde. Eelmisel aastal lisandus

meie perre pesamuna - loomade heaolu keskus Viljandi vallas.

Selle kõrval, et Varjupaikade MTÜ on tubli töödaja, oleme ka tubli maksumaksja - maksame riigile kõik ettenähtud tööjõumaksud.

Töötajate kõrval ei saa ära unustada vabatahtlikke, kes tulevad appi sinna, kus meil töökäsi väheks jääb. Olgu need siis igapäevased või hoopis suuremahulised korrapäevased. 2021. aastal oli meil 63 järjepidevalt panustavat vabatahtlikku, lisaks käisid grupid mitmetest ettevõtetest tegemas talgukorras heakorratöid. Kuigi vabatahtlik töö ei kuulu tasustamisele, on see hindamatu väärtusega.

Inimesed, kellega teeme koostööd teistes organisatsioonides või riigiametites, on samuti meie inimesed. Neid leiame Põllumajandus- ja Toidumajandus-, teistes loomakaitseorganisatsioonides ja kohalikes omavalitsustes.

Meie tarkus

Varjupaika tööle tulemisel ei ole vaja ega saagi olla eriharidust, sest varjupaigandust kui sellist ei õpetata. Meile on tööle tulnud inimesi väga

erinevatest eluvaldkondadest - kõige rohkem teenindusest ja tootmisest, ka kokandusest. Ühingu töötab inimesi ka kunsti- ja kultuurisfäärist. Loomaärstid ja loomaarstiabilised on need, kes töötavad õpitud erialal.

Kui inimene asub meie tööle, siis läbib ta sissejuhatava koolituse. Ikka selleks, et oskused vastaksid nõudmistele. Igal aastal koolitame töötajaid, et teadmised oleks kaasaegsel tasemel.

Et tunda paremini kasside hingeelu, läbis eelmisel aastal 21 töötajat kasikursuse. Loomaärstid osalesid koolitusel „Kasside käitumisprobleemid ja nende mõttemaailm” ja veterinaarmeditsiini konverentsil. Loomakaitsekonverentsil ammutas teadmisi 29 inimest. Et veel paremini mõista varjupaiga koeri, siis läbis projektijuht koolitused „Aggression in dogs” ja „A medical and behavioural look at the effects of neutering in the dog”.

Osaleda tuleb ka töötajate ja töökeskkonnaga seotud koolitustel. Viis inimest osales tuleohutuse ja kolm inimest esmaabi koolitusel. Personalijuht koos Tallinna varjupaiga juhatajaga osalesid koolitustel „Töökultuur kui organisatsiooni edu võti” ja „Stressijuhtimine ja eneseregulatsioon”, tegevjuht koolitusel „Tagasiside andmine ja vastuvõtmine”.

Ühingu toimub pidev areng ja et teha seda targalt, siis oli juhatajale

abiks koolitus „MTÜ enesehindamine ja arenguvajaduste kaardistamine”.

Meie numbrid

Igal aastal koostab Varjupaikade MTÜ vastavalt seadusele eelmise aasta kohta majandusaasta aruande. Kõigi nendega saab tutvuda kodulehel. Kel vähegi uudishimu, saab kätte läbi aastate kulgeva infovoo meie majandustegevuse kohta.

Ühingu sissetulekud moodustuvad lepingulistest tasudest (Põllumajandus- ja Toiduamet, kohalikud omavalitsused), annetustest (eraisikutelt ja ettevõtetelt) ja muust (loomade loovutustasud ja muude teenuste tasud, heategevus- ja reklaamimüük, toetused sihtotstarbeliste projektide tarbeks).

2021. aastal oli ühingu tulu summas 1 473 502 eurot, millest lepingulised tasud moodustasid 747 703 eurot, annetused 566 761 eurot ja muud tulud 159 038 eurot.

2021. aastal oli ühingu kogukulu summas 1 144 949 eurot. Annetusi kasutame tuhandete loomade eest hooldamiseks. Näiteks olid suurimad kulud loomade hooldus, ülalpidamine ja veterinaarprotseduurid ning -vahendid summas 191 090 eurot. Suure osa loomatoidust saame otsese toiduabina, mis ei kajastu kuluna. Varjupaikade kommunaalkulud olid summas 67 161 eurot. Loomade nimel sõitsime aasta-

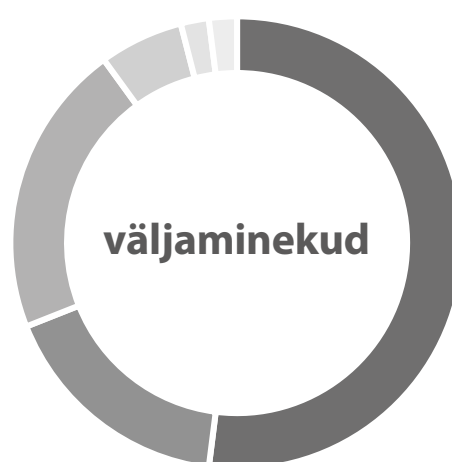

Kas teadsid, et igapäevase hoolduse kõrval pingutame selle nimel, et loomadel oleks varjupaigas hea olla ja eelmisel aastal investeerisime loomade heaolu parendamisse 164 425 euro? Nelja varjupaika rajasime koertele suured jooksa-aedikud, kassid said juurde uusi karantiiniruumi koos roostevabast terasest karantiinipuuridega ja ostsime loomade heaolu keskuse rajamiseks kinnistu.

2021. aasta numbrites

- lepingulised tasud (51%)
- annetused (38%)
- loomade loovutustasud (3%)
- muu (8%)

- tööjõukulu koos tööjõumaksudega (52%)
- muud tegevuskulud (21%)
- loomade hooldus- ja veterinaarkulud (17%)
- kommunaalkulud (6%)
- isikukaitse- ja töövahendid (2%)
- transport (2%)

ga läbi 112 000 km ja transpordile (s.h kütus) kulus 25 305 eurot. Loomad ei saa ilma inimesteta ja nii oli tööjõukulu koos tööjõumaksudega summas 598 078 eurot.

Meie vastutus

Oleme võtnud vastutuse ja kohustused nii loomade kui ka inimeste ees. Talupojatarkus ütleb, et tark ei torma ja headel aegadel tuleb valmistuda kriisiks. Me kõik näeme, milline hinnaralli on käivitunud seoses energiahindade tõusuga. 2021. aasta tulemit kasutame 2022. aastal palkade tõstmiseks, sest ühingus teenitav keskmine palk jääb kõvasti alla Eesti keskmise palga. Me hoolitseme selle eest, et loomade kõrval saaks hakkama meie inimesed - ilma nendeta jääks loomad hätta ja hoolitsuseta.

Samuti peame arvestama reserve juhuks, kui juhtub midagi katastroofilist, mis meist ei sõltu. Riigihankelõppingu lõppedes ei ole sugugi kindel, kas võidame järgmise hanke ja kas saame varjupaiga pidamist jätkata. Meil peavad olema varjupaiga tegevuse lõpetamiseks, nagu juhtus 2020. aastal Virumaal, rahalised reservid. Varjupaiga tegevuse lõpetamine ei tähenda ainult loomade ja varustuse ära kolimist, vaid töötajate koondamist ja vastavate tasude väljamaksmist. Kui üldised majandustingimused muutuvad nii halvaks, et ei ole võimalik annetusi koguda, siis kuluvad samuti reservid

ära. Tuleb vastu pidada kuni uute lahenduste leidmiseni. Samuti võib ette tulla mõni äkiline hädavaajalik suurem investeering.

Meie eesmärgid

15 aastaga oleme kasvanud suureks ja püstitanud suured eesmärgid. Mõtleme suurelt ja hakkame looma jäävat väärtust - ehitame loomade heaolukeskuse, kuhu võtame vastu raske elusaatusega loomad ja kus hakkame ellu viima suure mõjuga ühiskonna-programme, mis hakkavad mõjutama lemmikloomade pidamise kultuuri Eestis. Loomade heaks loodud tingimuste poolest saab heaolukeskusest eeskujul paljudele kohalikele omavalitsustele, kes pole Eesti taasiseseisvuse ajal loomade heaolusse investeerinud. See on suur ja pikaajaline projekt, kuid aeg on küps ja alguses muudmoodi ei saa, kui tuleb investeerida betooni. Keskuse loomisesse kaasame eraisikutest annetajad ja toetajatest ettevõtted, otsime rahastusvõimalusi erinevate fondide ning projektide kaudu nii Eesti-siselt kui ka välisriikidest.

Meie varjupaikade turvalisus

Oleme nüüd juba kahel pandeemia-aastal harjutanud inimesi varju-

paigaga ühendust võtma kas telefoni või e-kirja teel. See oli ja on oluline, et tagada hajutatust, sest siis on meil võimalik hoida varjupaiga keskkond turvalisena nii loomadele kui ka inimestele. Inimeste haigestumine mõjutab otseselt loomi - pole kedagi, kes nende eest hoolitseks, samuti võivad haigestuda loomad.

Me oleme väga tänulikud inimestele, kes mõistavad, miks on reeglid kehtestatud. Eelkõige tuleb aru saada loomadest ja nende heaolust. Rahulik keskkond, kus ei käi väga palju võõraid, sobib varjupaigaloomadele paremini. Nad tulevad paremini toime kodu kaotuse trauma ja sellest tulenevate tunnetega. Varjupaik on nende jaoks täiesti uus situatsioon, millega tuleb harjuda - rahu ja turvalisus aitavad parandada ihulisi ja hingelisi haavu. Varjupaiga külastused on eelkõige suunatud loomade adopteerimisprotsessile.

Varjupaigaloomi on võimalik aidata - seda saab lihtsalt ja turvaliselt teha elektrooniliste kanalite kaudu. Varjupaika on võimalik ka külastada, kui külastuse eesmärk ja aeg on eelnevalt kokku lepitud.

Hoidkem varjupaigaloomi ja varjupaiku!

Meie varjupaikades aastal 2021

LÄÄNEMAA

Möödunud aastal otsisime uue kodu kolmele koerale ja 87 kassile, kirjutab Läänemaa loomade varjupaiga juhataja Helina Alp.

Loomadele uue omaniku leidmiseks kulus keskmiselt 74 päeva, sellest ajast 15% eest tasusid kohalikud omavalitsused ja ülejäänud aja saime loomi hoida tänu meie annetajatele. Tagasi koju aitasime kuus koera ja neli kassi. Loomade omanikega taasühendamiseks kulus keskmiselt kaks päeva. Teisele organisatsioonile andsime üle neli kassi. Käisime 96 väljakutsel, tegime 199 vaktiseerimist, kiibistasime 101 looma, steriliseerisime või kastreerisime 63 looma.

Üldises plaanis oli eelmine aasta sarnane teistele - ei toimunud midagi erilist ja juba oleme kohanenud eluga, mis käib pandeemiarütmis. Ei olnud suuri kataastroofe ega ka mingeid väga erilisi sündmuseid. Stabiilsus varjupaigaelus on üks hea asi, siis on hea töid planeerida ja korraldada. Äärmused viivad tasakaalust välja ja võivad tekitada stressi juba niigi emotsionaalses töös.

Sügishooaeg oli raske, sest varjupaika jõudis väga palju kassipoegi, kes olid juba kolmekuused või vanemad. Suvi läbi oli neid toidetud, kuid õiget inimkontakti ei olnud välja kujunenud ja meie juurde sattudes olid nad nagu torkivad tikrid. Meilt nõuab suurt pingutust, et sellistest kassipoegadest saaks paikassid, kes inimest usaldavad ja keda inimesed oma kodudes näha tahavad. Lõpp hea, kõik hea - me suutsime nad kodustada ja kõikidele ka uued kodud otsida.

Igapäevase loomade eest hoolitsemise kõrval teeme igal aastal midagi nende heaolu parendamiseks. Et üle-eelmisel

aastal tegime paremaks kasside elu-olu - remontisime soojakuid ja kassipojad said endale eraldi toa, siis eelmisel aastal keskendusime koertele. Olime üks neljast varjupaigast, kuhu ühing nägi ette koertele jooksuaediku ehitamise. Nii kujuneski suuremaks ettevõtmiseks just see projekt. Kui enne oli ainuke liikumisvõimalus minna koeraga pikas rihmas põldudele jalutama, siis nüüd saame koos aega veeta aiaga piiratud mitmesaja ruutmeetri suurusel alal, kus koer saab turvaliselt rihmast vabalt liikuda.

Erilise sündmusena on mees detsembrikuine Läänemaa jõuluvanade külaskäik. Nad tulid juba mitmendat aastat, kingikotid täis head-paremat varjupaigaasukatele ja kotis ka muud vajalikku kraami varjupaiga pidamiseks. Oskasime neid oodata, sest juba poolteist kuud varem võtsid ürituse eestvedajad meiega ühendust ja uurisid, millised on meie soovid jõuluvanaile. See on kogukondlik ettevõtmine, millesse igal aastal panustavad eraisikud ja lastekollektiivid, et kingikotid ikka pilgengi täis saaks. Kui nad lõpuks varjupaika külla saabusid, oli see nii armas ja rõõmurohke, et sai ka mõni pisar poetatud. Suur-suur tänu kõikidele, kellele kodute loomade saatust korda läheb ja kes varjupaika aitavad!

Nooruke Maya sai uue võimaluse

Meie jaoks hakkas Maya lugu lah-ti rulluma 3. juunil, mil saime politseilt väljakutse Haapsalu linna, kus oli prügikastist leitud sinna kilekotiga visatud kuus kassipoega, kes olid nälginud, alajahtunud ja märjad.

Tegu oli väga kurva juhtumiga, sest viis kassipoega olid juba surnud ja ainult üks elas. Tema nimel oli eluliselt vajalik leida üles ka kassipoegade ema. Nii asus politsei läbi käima ümbruses asuvaid kortermaju. Läks õnneks, sest ühes korteris elaski kassipoegade ema. Selles korteris ei olnud tagatud normaalne loomapidamine ega ka loomasse suhtumine ja omanik nõustus kassi varjupaigale loovutama.

Sõidutasime noorukese kassimamma, kes sai nimeks Maya, koos pojaga varjupaika oma hoole alla. Maya ja meie pingutustest hoolimata suri ka viimane kassipoeg, sest prügikastis veedetud aeg oli olnud liiga pikk. Kassimamma, kes oli oma lapsed kaotanud, langes stressi ja keeldus söögist. Nüüd hakkasime võitlema tema elu eest. Küll me nuputasime, kuidas teda sööma meelitada ja pakkusime talle igasuguseid erinevaid palakesi. Kodutoiduga meelitades ja tasapisi hakkas Maya sööma ning õpetasime teda nautima ka spetsiaalset kassitoitu, et organism vajalikke aineid saaks.

Kui Maya kosus ja oli valmis uueks koduks, sai talle tehtud kõik vajalikud protseduurid alates kiibistamisest ja lõpetades steriliseerimisega, et poleks enam südamevalu poegade pärast.

Maya oli küll kõigiga sõber, kuid ootas kuu aega oma päris õiget inimest. Kui pere jõudis varjupaika, siis Maya ütles kassi moodi, et just nemad ongi just need õiged, sest ta sõna otseses mõttes määris ennast pähe. Kass silis inimeste jalgu, lausa kleepus nende külge, pugus sülle ja lapse sülest ei olnud nõus enam lahkuma. Nii võetigi ette juba ühine koduteekond. Vahva kassike sai toreda kodu, kus ta on perele heaks seltsiliseks ja lapsele toredaks mängukaaslaseks.

Kirss tordil – Darjake-marjake

Darja jõudis 27. oktoobril meie varjupaika üsna omapärasel moel. Varjupaigavärvast autoga välja sõites märkasime äkki, et elektriposti küljes on keegi, kes väga hunti meenutab, suur veisekont hammaste vahel. Vära-va taha oli jäetud jämtlandi koer ehk rootsi põdrakoer. Meie ütleme ikka, et ta on tõukoera-laadne, kuid asjaga kursis olevad jahimehed tegid meile selgeks, et koeral on olemas täielikud tõutunnused.

Kuulutasime juhtunust sotsiaalmeedias ja palusime koera peremehel varjupaigaga ühendust võtta, et asjas selgust saada. Õnneks võttis omanik meiega ühendust, ise imestades, kas selliselt ei saagi siis koera varjupaika anda. Ei saa tõesti. Looma nimel tuleb tulla, probleemist rääkida ja siis on koos võimalik sellele ka lahendus leida. Darja jäi varjupaika ja meie saime teada tema õnnetu eluloo. Koera oli antud ühest perest teise ja ega teda kuskil eriti ei tahetud. Lõpuks sai temast ketikoer, kuid Darjale see ei meeldinud ning ta näitas seda ka välja. Loomulikult muutus koer õnnetuks, kui ta istus ainult ketis ja keegi temaga ei tegelenud.

Alguses olime ka meie õnnatud, sest Darja oli inimeste suhtes tõrjuv, samuti kartis ta meeletult inimese kätt. Ilmselt oli ta rusika raskust tunda saanud. Aga meie ei jätanud jonniga käisime tema boksi juures istumas ning näitamas, et inimesed ei ole kollid. Lõpuks tuli see päev, kui koera sai koonu alt sügada. Sealt edasi läks kõik juba paremuse poole - tahe inimesega suhelda võitis hirmu ja usaldus kasvas päev-päevalt.

Nüüdseks usaldab Darja väga head maiust võtta juba päris võõra inimese käest. Esiti võib koeral kulm kahtlustavalt kortsus olla, kuid ta on maiusele orienteeritud ja läbirääkimisteks valmis. Inimene, kellele see eriline koer meeldima hakkab, peab olema avatud meele ja südamega ning kannatlik, sest Darjaga tuleb tutvust sobitamas käia ja esimesele vastutulejale tema ennast ei paku. Inimene peab Darjale tõestama, et soovib talle pakuda igavest kodu, siis annab ta vastu ka igavese armastuse.

PÄRNU

Möödunud aastal otsisime uue kodu 88 koerale, 187 kassile, 18 pisiloomale ja kahele lambale, kirjutab Pärnu loomade varjupaiga juhataja Seyle Juss.

Loomadele uue omaniku leidmiseks kulus keskmiselt 48 päeva, sellest ajast 29% eest tasusid kohalikud omavalitsused ja ülejäänud aja saime loomi hoida tänu meie annetajatele. Tagasi koju aitasime 65 koera, 43 kassi ja viis pisilooma. Loomade omanikega taasühendamiseks kulus keskmiselt poolteist päeva. Teisele organisatsioonile andsime üle ühe kassi. Käisime 613 väljakutsel, tegime 1316 vaksineerimist, kiibistasime 307 looma, steriliseerisime või kastreerisime 203 looma.

Lühidalt kokkuvõttes oli raske, kuid huvitav ja erinevaid väljakutseid pakuv aasta. Üle hulga aja löödi korraga varjupaigas viibivate koerte arvu rekordeid. Sel aastal jõudsid hulgakaupa Pärnu varjupaika väärkoheldud koerad, kes võõrandati omanikelt Põllumajandus- ja Toiduameti poolt. Nii saabus meile augustis korraga üle kolmekümne kolli- ja detsembris üle viiekümne chihuahua-laadse koera.

Kasside suhtes ei ole midagi muutunud - kasse on palju ja neid saab võrreldes koertega oma koju tagasi väga vähe. Kassid on kiibistamata, kuigi ka kasside kiibistamine on kohustuslik. Me ei saa kassiomanikeyga ühendust ja ei tulda ka oma kassi varjupaigast otsima. Kassidele otsime uusi kodusid ja ühingu korraldatud kodututele tähelepanu

tõmbavad kampaaniad aitavad sellele tublisti kaasa.

See oli hästi õpetlik aasta - kõiki töid tuli õppida tegema kiiremini, sest oli väga palju loomi, kelle eest hoolitseda. Samas ei tohtinud kannatada töö kvaliteet, sest loomadele tuli tagada nende heaolu. Mul on hea meel ja ma olen väga tänulik, et inimesed avavad ukse varjupaigaloomadele, nii koertele kui ka kassidele, ja pakuvad neile uusi kodusid.

Kuigi eelmise aasta alguses oli lootus, et hakatakse ehitama uut varjupaigahoonet, siis andis koroonapandeemia tagasilöögi ning hindade kallinemise tõttu Pärnumaa Omavalitsuste Liidu korraldatud ehituse riigihange luhtus. Me teame, et liitu kuuluvad omavalitsused on kuulutanud varjupaiga ehitamise prioriteediks ning seetõttu oleme ikka lootusrikkad.

Erilise tänu tahaks öelda kõikidele abistajatele ja annetajatele. Südame teeb soojaks, et meid märgatakse. Juba mitmendat aastat korraldas MTÜ Pärnumaa Lasterikkad jõululaada, mille müügitulu annetati kodututele loomadele. Isegi siis, kui endal võib olla raske, ei unustata neljajalgseid sõpru. Suur, suur aitäh!

TALLINN

Möödunud aastal otsisime uue kodu 91 koerale, 303 kassile ja 45 pisiloomale, kirjutab Tallinna loomade varjupaiga juhataja Anneli Sokolov.

Loomadele uue omaniku leidmiseks kulus keskmiselt 89 päeva, sellest ajast 14% eest tasusid kohalikud omavalitsused ja ülejäänud aja saime loomi hoida tänu meie annetajatele. Tagasi koju aitasime 136 koera, 130 kassi ja kolm pisi-loomat. Loomade omanikega taasühendamiseks kulus keskmiselt kaks päeva. Teisele organisatsioonile andsime üle 35 kassi ja viis koera. Käisime 1398 väljakutsel, tegime 797 vaktsineerimist, kiibistasime 473 looma, steriliseerisime või kastreerisime 223 looma.

2021. aasta oli üks igatpidi tore aasta. Pandeemia leevenemise ajal tulid tagasi meie vabatahtlikud, tänu kellele said varjupaigas mitmed tööd tehtud. Hästi toredad olid vabatahtlike grupid erinevatest ettevõtetest, kes aitasid meil korraldada varjupaiga territooriumi. Meie kasutuses olev maa-ala on päris suur ja kui töötajate põhiülesanne on tagada loomade heaolu, siis suvine rohu kiire kasv võib meile peavalu valmistada. Paljude töökäte abiga sai muru niidetud ja riisutud, võsa trimmerdatud ja tehtud ka muud tööd, näiteks ladude korraldamine. Suurel koerte jalutuslalal sai koertele sisse seatud tajude aed, mis on oluline koerte nuuskimismeeltele. Nii tore, et meil on palju abilisi, kes mõistavad varjupaiga vajadusi. Suur, suur aitäh!

Tallinna Linnavalitsus, kes on meile

varjupaiga kasutada andnud, hoolitseb jätkuvalt, et loomade pidamistingimused saaks paremaks. Eelmisel aastal ehitati koerte väliaedikutele peale katused. Kui enne sai koer halva ilma eest kuuti peituda, siis nüüd saab väikese vihma või lõõskava päikesega vabalt aedikus laietuda. Lisaks said suur kassituba ja koertemaja endale õhksoojuspumpad, mis tagavad mõnusa temperatuuri, aga meie jaoks väiksemad küttearved. Oleme kõige selle eest väga tänulikud!

Toetajad võivad meid ka üllatada. Oli päris eriline, kui poissmeeste õhtu üheks osaks sai varjupaiga koertele annetuse tegemine ja kohale tassimine. Kui muidu näeme annetajana rohkem naisi, siis sel õhtul oli tore kohata meesteväge.

Ettevõtmine oli kasulik mõlemale osapoolale. Meie koerad said kõhutäiteks just seda, mida nad vajasisid, ja meie saime tõsta annetajate teadlikkust loomade toitmise osas - varjupaigas on oluline pigem kvaliteet, mitte kvantiteet. Eriti oluline on see, et meiega võeti enne ühendust ja selgitati välja, mis on see, mis tegelikult loomi aitaks. Suur, suur aitäh kõikidele abikäppadele!

Pablo, kes pidi saama sambat tantsida

Pablo oli koer, kelle kolisime 2020. aastal Virumaa varjupaigast Tallinnasse, sest olime sunnitud sealse varjupaigas otsad kokku tõmbama. Kui vahepeal tundus, et Pablo muinasjutt on saanud õnneliku lõpu, sest koer läks uude koju, siis mõnikord võib elu muutuda, sest tervis veab alt. Loomad ei oska inimkeeli öelda, et neil on valu. Koer ütleb seda koerakeeles ja kui valuaisting on terav, siis on reaktsioon ootamatu - Pablo urises, näitas hambaid või isegi näksas. Sellise käitumise pärast oli varjupaika tagasitulek paratamatu. Alguses ei olnudki aru saada, mis koera reageeringu põhjustas, kuid siis hakkasime märkama, et Pablo hoiab oma tagumist jalga ja ei toetu sellele korralikult. Saime aru, et tal on füüsiliselt valu. Edasi järgnesid juba uuringud ja operatsioon. Taastumine oli keeruline, sest Pablo oli tantsulövi ja eks sa katsu paigal istuda. Ega midagi, sai ka see keeruline aeg üle elatud.

Nüüd oli Pablo valmis alustama uut elu, kuid tema ootas oma õiget inimest. Käis küll mitmeid kodupakkujaid, kuid koer oli valiv ja tõrjuv. Eks ka meie vaatasime, kuidas inimesed koera suhtusid. Võib öelda, et nii inimesed kui ka nende teadmised koeraga suhtlemisest ning kodu pakkumisest on väga erinevad. Meie mõtlesime, et küll aeg annab arutust, küll saabub ka see härra Õige. Ja meil oli õigus. Kui tuli härra Õige, siis tegi Pablo kümne minutiga selgeks, et just sellest härrast saab tema igavene sõber. Koer näitas oma usaldust meie käsi lakkudes, ta langetas otsuse ja valis oma inimese välja. Meil ei olnud selle vastu midagi, mis siis, et kodu on lausa teisel pool lahte. Kui Pablo hakkas kodu poole minema, siis ei vaadanud ta isegi meile üle öla järele. Hopsti hüppas ta autosse, keeras pingile kantsi külili ja sõit võis alata.

Ilusat elu sulle, Pablo!

UUS

SPECIFIC™ VETERINAARNE MAIUSTE SARI KOERTELE JA KASSIDELE ÜMBERTÖÖDELDAVAS PAKENDIS

TERVISLIKUD MAIUSED

MADALA
RASVA- JA KÕRGE
KIUSISALDUSEGA
MAIUSED TERVETELE
KOERTELE

MAIUSED ERIDIEEDIL KOERTELE

ERIDIEEDIGA SOBIVAD JA
HÜPOALLERGEENSED MAIUSED
KOERTELE, KEDA VAEVAVAD

pankreatiit | koliit | neeruhaigus | seedeprobleemid
südamehaigus | allergiad | diabeet

NÄRIMISMAIUSED

Maiused on
elastse tekstuuri ja
õhukanalitega –
närides tungivad
koera hambad
sügavale maiusesse
ja puhastuvad
mehaanilise

MAHEMAIUSED

SISALDAVAD
ENAM KUI 80%
ULATUSES
VÄRSKET
LINNU-, SEA- JA
LOOMALIHA

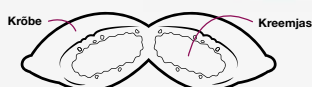
MAHEMAIUSED KASSIDELE JA KOERTELE

Tänu madalale süsivesikute sisaldusele sobivad
mahemaiused ka *diabetes mellitus*'ega kassidele.

MAIUSED KASSIDELE

KRÕBE
MAIUS
KREEMJA
KALASISUGA

KÕIK SPECIFIC™ MAIUSED JA LEMMIKLOOMATOIDUD
LEIAD LOOMAKLIINIKUST VÕI E-POEST

www.specific.ee

VALGA

Möödunud aastal otsisime uue kodu 34 koerale ja 111 kassile, kirjutab Valga loomade varjupaiga juhataja Jana Juhkam.

Loomadele uue omaniku leidmiseks kulus keskmiselt 136 päeva, sellest ajast 10% eest tasusid kohalikud omavalitsused ja ülejäänud aja saime loomi hoida tänu meie annetajatele. Tagasi koju aitasime 28 koera ja 15 kassi. Loomade omanikega taasühendamiseks kulus keskmiselt pool päeva. Teisele organisatsioonile andsime üle 14 kassi. Käisime 281 väljakutsel, tegime 176 vaksineerimist, kiibistasime 128 looma, steriliseerisime või kastreerisime 71 looma.

Eelmine aasta oli varjupaigas üsna tavaline, kuigi mõnikord teeb kõhedaks kõik see, mis toimub inimeste maailmas. Rahu, ainult rahu - see on kõige olulisem. Siis saame pakkuda loomadele rahulikku üleminekut kodutu staatusest uue kodu lemmikuks.

Koerte jaoks sai tehtud kaks ägedat tegu. Meie ühing panustas sellesse, et koerad saaksid oma jooksuaediku, kus vabalt liikuda. See investeering oli väga vajalik - aedikus saavad nii töötajad kui ka koerasoovijad turvalises keskkonnas koeraga tegeleda.

Meie Soome sõbrad Espoo Omnia koolist valmistasid koerale uued uhked kuudid. Koerte pidamiseks varjupaigas on meil enamus kohti kuutidega väli-aedikutest ja vanad kuudid olid juba liiga palju päevi näinud, sisebokse on meil ainult paar tükki. Sõbrad transportisid Soomest detailid ise kohale ja kahe päevaga pandi kõik kuudid kohapeal kokku. Suur aitäh suure töö tegijatele!

Samuti olime väga liigutatud, kui saime kirja perelt, kes pakkus uue kodu varjupaigakoerale. Nad kirjutasid järgmist: „Selle aasta veebruaris usaldasite ühe oma hoolealuse, kelle nimi on Välk, meie perre. Välk on suurepärase perekoer ja kaaslane. Ta on täpselt selline nagu koer olema peab, kõike on parajalt: aktiivsust, suurust,

sõbralikkust, laiskust. Oleme temaga koos väga õnnelikud.

Selle aasta suve lõpus tuli meie 8-ndas klassis käival tütrele mõte korraldada heategevuslik kohvik, millega ta soovis koguda raha just Valga varjupaiga heaks. Möödunud laupäeval saigi plaan teoks ja oma küpsetamisoskuste ning naabrite ja lähikonnas elavate inimeste abiga kogusime 93 eurot. Soovime nüüd selle raha teile üle anda.”

Pere elab Tallinna külje all, kuid nad leidsid võimaluse ise kohale sõita ja kingitus anti üle väga ilusas ümbrikus. See on nii armas, et inimesed, kellel juba on koer, ei unusta teisi varjupaigasid.

Sellised inimesed ja selline abi aitab loomade nimel panustada päev päeva kõrval ja muudab rasked hetked olematuks. Oleme kõikidele abistajatele väga, väga tänulikud!

Voltsi seiklused

Volts on imeilusa kasukaga suur ja uhke kass, iseloomult pigem hellik ja paimaias. Enne varjupaika sattumist elas ta tänavakassi elu ning oskas ellu jääda. Varjupaigas oli ta väga rahul oma diivanikassi staatusega.

Eelmise aasta suvel lehvitasime Voltsile varjupaigavärvavas järele, sest ees ootas uus kodu. Kuid sellega Voltsi seiklused ei lõppenud.

Ühel öösel suure kuumalaine ajal, kui pere maja akna lahti jättis, läks Volts kaduma. Kas tuli talle meelde adrenaliini pakkuv elustiil või ajendasid aknast välja hüppama põnevad ööhääled, seda me ei tea. Igatahes oli pere väga õnnetu - nad asusid kassi otsima ja teatasid ka varjupaika, et selline lugu juhtus. Otsiti, mis otsiti, aga Volts oli kadunud nagu tina tuhka. Saabus sügis, tuli talv, aga kass koju tagasi ei tulnud.

Suure lume saabudes saime väljakutse ühte tallu. Majaperenaine rääkis, et jupp aega tagasi ilmus talu juurde punane kass, kes sai õueeluga hästi hakkama. Kuid lumi kassile ei meeldinud ja ta hakkas öösiti akna taga tuppa laskmist nõudma. Kõva kolistamine häiris ööund ja perenaine arvas, et oleks parem, kui kass varjupaika ulualla saaks. Kui kass ükskord jälle akna taga laamendas, lasti ta tuppa, et me saaks ta kätte. Kohale jõudes nägime taas paaniliselt ringi jooksvat kassi, kes tundus kuidagi tuttav. Meie inimene hakkas kassiga tasakesi rääkima, kass vaatas korra ja rahunes nii, et teda sai silitada. Nii kiire muutus tundus imelik. Veel imeikumaks läks asi siis, kui kass transportiboksi vabatahtlikult sisse marsis. Kui kontrollisime kassi kiipi, siis sai selgeks, et see on ju meie Volts, kes on olnud mitmeid kuid kadunud. Oma kodukohast oli ta marssinud kolme kilomeetri kaugusele. Et talle anti uues kohas süüa, siis ei viitsinud ta enam koju tagasi minna. Toimetasime Voltsi koju ja pere oli üliõnnelik, sest nemad igatsesid oma perele väga. Meie loodame, et Voltsi seiklushimu sai rahuldatud ja ta ei plaani enam selliseid retki ette võtta.

VILJANDI

Möödunud aastal otsisime uue kodu 40 koerale, 212 kassile ja ühele pisiloomale, kirjutab Viljandi loomade varjupaiga juhataja Siiri Mängli.

Jänespüksist seltskonnalõvi

Suvel saime teate keskmist kasvu koerast, kes küla vahel ringi kolistas ja seltsi otsis. Küläs elas teisi pigem väikest kasvu koeri, keda karvane tegelane endale kambajõmmideks kutsus ja aedadest välja meelitas, et koos ringi seigelda - seltsis ju segasem. Selline olukord ei sobinud väikeste koerte peredele ja nii Teemu varjupaika rändaski. Varjupaigas sai seni seltskonnalõvina käitunud mõmmiku välimusega koerast ühtäkki ülimalt arana käituv õnnetu koer. Ta peitis end oma pesa nurka ja ei pistnud isegi nina välja. Ei ole teada, mida Teemu oli pidanud varem üle elama, aga kohe sai selgeks, et inimesi ta mingil põhjusel ei usalda. Ainult koerad olid tema semud.

Võttis paar kuud aega, kuid lõpuks hakkas koer end varjupaigatöötajatele avama. Ilmselt mõistis ta, et inimesed ei olegi kurjad - nad käivad toitu andmas, pesa koristamas ning nende kavatsused on tegelikult head. Aja-ga on see vahva koer muutunud aina julgemaks ja aktiivsemaks, aga siiski valib ta hoolega inimesi.

Nendega, kellega ta on juba harjunud, on Teemu lausa ülevoolavalt sõbralik. Kuigi tegemist on juba täiskasvanud koeraga, võib ta käitumine olla väga lustlik ja ta armastab kutsika moodi sülle pugeda. Samas on inimesi, kelle nägemine tal turjakarvad turri ajab ja koer ei soovi, et talle lähenetakse. Teemu vajab aega ja mitmeid kohtumisi, et oma ebakindlus ületada. Inimese poolt on vaja kannatlikku meelt ja head tahet, et koer saaks temaga ära harjuda. Teemu vajab inimest, kes on valmis temaga tegelema ning teda õpetama - siis saab temast kindlasti tasakaalukas ja tore kaaslane ning suur sõprus pikkadeks aastateks on garanteeritud. Meie toetame Teemut sel pikal teel oma päris inimeseni.

Loomadele uue omaniku leidmiseks kulus keskmiselt 78 päeva, sellest ajast 16% eest tasusid kohalikud omavalitsused ja ülejäänud aja saime loomi hoida tänu meie annetajatele. Tagasi koju aitasime 40 koera ja 31 kassi. Loomade omanikega taasühendamiseks kulus keskmiselt kolm päeva. Teisele organisatsioonile andsime üle 119 kassi ja ühe tuhkru. Käisime 496 väljakutsel, tegime 985 vaktsineerimist, kiibistasime 274 looma, steriliseerisime või kastreerisime 144 looma.

Eelmine aasta oli just loomade mõistes nagu iga teine aasta. Abi vajavaid loomi oli väga palju - kogu aeg oli tuli takus ja oli hetki, kus võimete piir kätte tuli. See näitab, et rabele palju tahad, aga lemmikloomapidamise kultuuris hetkel suuri muutusi näha ei ole.

Meie jaoks oli eriline, kui palju loomi läks meie varjupaigast teistesse organisatsioonidesse uut kodu ootama. Selle võrra vabanesisid meie juures kohad järgmiste abivajajate jaoks. Siinkohal ütlen suur aitäh koostöö eest!

Aasta jooksul ikka ehitasime ja korraldasime - meie varjupaik oli üks neist neljast, kuhu ühing rajas koertele suure jooksuaediku, mis on väga oluline koerte heaolu tagamiseks, sest nad saavad selles vabalt ringi lipata ja olla koerad nagu koerad.

Igal aastal saame targemaks. Tegime ümberkorraldusi varjupaigaruumide

kasutuses, sest sai selgeks, kuidas on kassidel meie suures majas kõige parem olla. Võtsime nende majutamiseks kasutusele uusi ruume, mida alguses ei plaaninud. Paigutasime kasse selliselt, et neid oleks ühes ruumis vähem - kassidel on vähem stressi, nad tunnevad end paremini ja ei haigestu nii kergesti. Haiguste levimine on probleem, kui koos on väga palju loomi. Loomi hajutades saame vähendada nakkushaigustesse haigestumise riski. Ka vabapidamisel kasside tube on meil nüüd kaks ja need ei seisa tühjana, sest uut kodu ootavaid loomi on rohkem. See oleks nagu kasside jäävuse seadus - ükskõik, kui palju ruume sa neile teed, tühjaks ei jää ükski.

Jõulude ajal saime uude kassituppa püsti panna ühe erilise kuuse - ehitasime selle kassikonservidest. Selline imepärane kuusematerjal saabus meile tarbijakampaanias „Cheetos kingib sooja pesa“ kogutud annetussumma eest. Kassikonservid ja -pasteedid on kasside tervise seisukohalt ülioluline kraam. Sellise toiduga saab isutuid sööma meelitada, haigetele saab rohtu anda ja pisikesi kassipoegi tahket toitu sööma õpetada - ikka selleks, et meie kassid oleks terved ja tunneks ennast hästi ning me saaks nad ruttu uutesse kodudesse saata.

VÕRU

Möödunud aastal otsisime uue kodu 20 koerale ja 140 kassile, kirjutab Võru loomade varjupaiga juhataja Relika Rehemets.

Loomadele uue omaniku leidmiseks kulub keskmiselt 72 päeva, sellest ajast 18% eest tasusid kohalikud omavalitsused ja ülejäänud aja saime loomi hoida tänu meie annetajatele. Tagasi koju aitasime 29 koera ja 17 kassi. Loomade omanikega taasühendamiseks kulub keskmiselt poolteist päeva. Käisime 273 väljakutsel, tegime 362 vaktsineerimist, kiibistasime 150 looma, steriliseerisime või kastreerisime 64 looma.

2021. aasta oli meie varjupaigas tavatu - meil ei ole kunagi olnud nii vähe koeri. Üks põhjustest on see, et me oleme Võrus juba nii kaua tegutsenud ja sarihukujud on meile tuttavad. Pea kõik koerad, kes linna omapäi seiklema satuvad, suudame me tänu aastate jooksul kogunenud infole koju tagasi aidata. Paljud isegi selliselt, et koer pole pidanud varjupaigavärvast sissegi astuma.

Suurenenud on inimeste loovutatud loomade arv. Üldiselt on põhjus kurb - loomaomanik on kas sattunud hooldekodusse või hoopis surnud ja pole kedagi, kes looma eest hoolitseks. Väga kurb on, kui loom, kes on olnud inimese truu kaaslane, lihtsalt üle jääb.

Kasside liikumises ei ole muutusi märgata ja soojakud on kogu aeg täis. Enamus kasse leitakse hulkumas maapiirkonnas. Võru linnas on jäänud veel üks piirkond, kus aeg-ajalt leitakse kassipesakondi. Ilmselt on kuskil kassidel

pesitsemisvõimalus, kuid seda kohta pole üles leitud.

Linnas oleme sotsiaalmeedia kaudu kiibistamata kasse koju tagasi aidanud, kuigi kiibistatult oleks protsess hoopis kiirem. Paneme inimestele ikka südamele, et nad oma lemmiku kiibistaksid. Nii on meile lubatud, et kohe järgneb kõik loomaarsti juurde, kes vastava protseduuri läbi viib. Palun kandke kiip registrisse, vastasel juhul on see kasutu.

Eelmisel aastal parendasime loomade pidamistingimusi. Tänu Võru linnale ja Võru vallale, kes meid rahaliselt toetasid, on kassidel uus karantiinisoojak. Meie ühing sisustas selle 18 kaasaegse hoiupuuriga, lisaks aitas Rõuge vald osta neli puuri kassipesakondadele.

Koerte elutingimuste paremaks tegemiseks oli lausa kaks projekti. Varjupaikade MTÜ rajas varjupaigakoertele suure jooksuaediku, mis teeb meie karvastele sõpradele suurt rõõmu. Veebruaris jõudsid kohale Võrumaa Kutsehariduskeskuse tiserite poolt Erasmus+ õpirände projekti raames valmistatud koerakuudid ja Võru linn aitas kuutide transpordiga. Meie neljalgsed igatahes naudivad uut elamist iga ihukarvaga.

Suur aitäh kõikidele toetajatele!

Varjupaiga läki-läki

Eelmise aasta staar-kojumineja oli meie peenelt öeldes Pontius, omadele ikka Pontu-poiss. Küll juba seeniorieas, aga ise nii siiras ja muretu nagu selge, pilvedeta suvetaevas. Miks siis varjupaiga läki-läki? See, kuidas Pontu inimesele otsa vaatab, endal suu laia naeru täis, üks kõrv kikkis ja teine lontis, toob silme ette ühe veidi kulunud, pehme ja karvase mütsilotu. Pontu kaotas kodu, kui vana-peremehe tervis ütles üles ja ta ei jaksanud enam oma sõbrakese eest hoolitseda ning algasidki koera varjupaigapäevad. Üldiselt kipuvad seniorkoerad varjupaika kauemaks jääma, sest neid peetakse liiga vanadeks. See ei ole sugugi aus, sest vastukaaluks on nad kogunud ja kutsikae rumalustest ammu välja kasvanud - nii ka Pontu. Koer oli alati tänulik kõige hea eest, mis elul talle pakkuda on.

Pontu üle saime rõõmustada lausa kaks korda, sest saime teda koju saata kaks korda. Esimene kord oli varjupaigapäevi kogunenud üle saja, kui talle värvast järele lehvitasime. Kauaks ta koju jääda ei saanud, sest koerale ei meeldinud pere kassid ja kogu aeg riidu kiskudes ei ole võimalik koos elada. Ega midagi, tuleb see teinegi kord. Tuligi, kui varjupaigas jälle üle saja päeva oldud. Seekord olime lootusrikkad, sest peres, kuhu koer suundus, ei olnud kasse, oli vaid teine koer ja liigikaaslastega Pontu klappis. Just nii oligi. Pontu oli jõudnud oma päris koju. Aeg-ajalt saame Pontu kodust ikka tagasisidet piltide ja videotena, kus näha suur sõprus kahe- ja neljalgsede vahel.

Meil on Pontu pere üle väga hea meel!

Avapauk on antud

2021. aastal lükkasime käima ainulaadse loomade heaolu keskuse rajamise Eestis. Varjupaikade MTÜ-le kuuluva keskuse loomise mõtet on heietatud kogu ühingu tegevuse ajal. Nüüdseks oleme kasvanud nii suureks ja tugevaks, et saame hakata ideed ellu viima, kirjutab tegevjuht Anneli Matsi.

Eelmisel aastal ostis ühing endale päris esimese kinnisvara, kus on 7,5 hektarit maad ja mõni rekonstrueerimist vajav hoone. Sinna plaanime rajada loomade heaolu keskuse, mis on midagi enam kui lihtsalt varjupaik. Keskuses pakume heaolu ja peavarju raske elusaatusega loomadele.

Värske keskuse juhataja Triinu Priks (fotol) räägib, et keskuse loomine on tema jaoks nagu *deja vu*, oleks nagu ühingu loomise algusaastates tagasi. Kui siis oleks olnud võimalus osta kinnisvara, oleks asunud kohe taolist keskust tegema. Sellist võimalust aga ei olnud ja nii hakkasime tegelema kuues omavalitsuses varjupaigandusega. Tegevus käib keskuses juba täna - hoolitseme seal Põllumajandus- ja Toiduametilt poolt meile üle antud loomade eest.

Tänuõnad pilvepiirile

Kinnistu ostmise võimaluse eest peame tänuõnad saatma kõrgematesse sfääridesse. Üks kena proua, kes meie tegemisi nüüd pilvepiirilt vaatab, usaldas meid niivõrd, et pärandas ühingu korteri. Korteri ei saa me loomi aidata, küll aga saame korteri müügist saadud raha kasutada sihtotstarbeliselt. Eelmi-

se aasta kevadel oli soodne aeg korteri müügiks ning kinnistu ostuks, kuhu saamegi nüüd loomade heaolu keskuse rajada. Just see oligi proua soov, et tema pärand hakkab aitama loomi.

Midagi enamat

Erinevalt teistest varjupaikadest, kus tegeleme loomadele ajutise peavarju pakkumisega, hakkame keskuses tegelema loomade ja inimestega, et edendada ühiskonnas lemmikloomade pidamise kultuuri. Mujal maailmas on sellised keskused ammu ennast õigustanud. Inimesed soovivad loomadele parimat ja väga heade pidamistingimuste korral, kus looma stressitase on minimaalne, on võimalik pakkuda inimestele ka loomadega suhtlemist.

Keskuses hakkame pakkuma ajutist kodu väärkoheldud ja halbades tingimustes elanud loomadele: kassid, koerad ja pisiloomad. Selleks loome neile eraldiseisvates hoonetes võimalikult liigiomase ja stressivaba keskkonna ning tegeleme nende uuele elule aitamisega.

Ajutist kodu leidvate loomade osas teeme koostööd Põllumajandus- ja Toiduametiga ning teiste ühingu hallatavate varjupaikadega, samuti võtame vastu eraisikute loovutatud loomi.

Kutsume ellu suure mõjuga ühiskonnaprogrammid, et ennetada loomade hulkuma sattumist, soovimatute pesakondade sündimist ja loomade varjupaikadesse jõudmist. Lisaks hakkame keskuses korraldama lastele ja noortele suunatud lemmikloomateemalisi koolitusi ning nõustama lemmikloomade adopteerijaid.

Arendustegevus

Keskuse arendamine on pikaajaline protsess ja toimub etapiviisiliselt. Vajaliku taristu väljaehitamine toimub ühingu omavahenditest, investeerimisest ja ehitamisse kaasame eraisikutest annetajad ning toetajatest ettevõtted. Samuti otsime rahastust erinevate fondide ja projektide kaudu nii Eesti-siselt kui ka välismaalt.

Erilise funktsiooni ja inimesi kõnetava teemaga keskuses saavad loomadega kokku loomasõbrad üle Eesti ja ka välismaalt.

- 1 Keskusehoones hakkavad toimuma inimestele suunatud tegevused ja suure mõjuga ühiskonnaprogrammid.
- 2 Kassimaja pakub peavarju kassidele, kes vajavad kohanemiseks pikemat aega. Seal valmistame neid ette uude koju minekuks.
- 3 Koeramaja hakkame majutama koeri, kes vajavad enne uude koju minekut personaalset lähenemist ja käitumisharjutamist. Koeramaja juurde rajame koertele tajude aia, kus nad saavad väljendada liigiomast käitumist – nuuskimist. Koertega liikumiseks tuleb ürgoru voolava oja kaldale seikluslik jalutusrada. Lisaks rajame koertele eraldiseisvad suured jooksuaedikud ja jalutusplatsid, kus saab koos koeraga aega veeta.
- 4 Aiamajaga väekasside aedikus hakkavad elama kassid, kellel puudub kogemus inimesega kooselust, kuid kes saavad õueeluga suurepäraselt hakkama. Samuti saame neid aedikus harjutada inimese olemasoluga.
- 5 Abihoone-ladu on koht, kuhu hakkame paigutame kõike, mida loomade eest hoolitsemiseks vaja läheb.

VARJUPAIKADE MTÜ

Seikluslik jalutusrada
koertele

Tajude aed
koertele

Väekasside
aedik

Jalutus- ja
jooksualad
koertele

3

1

2

5

4

VARJUPAIKADE MTÜ
LOOMADE HEAOLU KESKUS
Midagi enamat kui lihtsalt varjupaik

Varjupaikade MTÜ aastal 2021

Aasta jooksul aitasime

2 119

looma

VARJUPAIKADE MTÜ

Lisaks koertele ja kassidele aitasime veel deegusid, hiiri, rotte, merisigu, küülikuid, papagoisid, kanu, vutte, kahte lammast ja tuhkru, ühte kukke, hane, hamstrit ja kilpkonna.

Lisaks aitasime 97 lemmiklooma Koduotsija programmi kaudu otse vanast kodust uude kodusse.

552

looma

aitasime tagasi koju

304 koera

240 kassi

8 pisilooma

Selleks kulus keskmiselt 2 päeva.

1 385

loomale

otsisime uue kodu

276 koerale

2 lambale

1 043 kassile

68 pisiloomale

Selleks kulus keskmiselt 81 päeva.

182

looma

andsime üle teistele organisatsioonidele

5 koera

176 kassi

1 tuhkru

109 942

päeva veetsid uude kodusse läinud loomad meie varjupaikades. Sellest 17 388 päeva ehk 16% eest tasusid kohalikud omavalitsused.

Kiibistasime

1 433

looma

Tegime

3 835

vaksineerimist

Steriliseerisime/kastreerisime

768

looma

Sõitsime läbi

112 360

kilomeetrit

Käisime

3 157

väljakutsel

Varjupaika jõudis hukkununa

543

looma

Meie missioon

Aitame lemmikloomad koju tagasi, otsime omanikuta lemmikloomadele uued armastavad kodud ja juhime tähelepanu soovimatute lemmikloomade arvukusele.

www.varjupaik.ee

Meist räägiti ja meie rääkisime

Varjupaikade MTÜ on juba 15 aastat teinud tublit tööd ja andnud Eesti loomakaitse valdkonna arengusse tohtu panuse. Eelmisel aastal otsustasime luua kommunikatsioonijuhi ametikoha, et kõiki meie tegemisi paremini pildis hoida ja seeläbi rohkem loomi koju aidata. Sellest, mil moel varjupaiga tegemised möödunud aastal kajastust leidsid, räägib Varjupaikade MTÜ kommunikatsiooni-juht Anni Anete Mõisamaa.

Erinevate kajastuste leidmine, meedias pildis olemine ning jälgijatega sotsiaalmeedias kanalites igapäevaselt suhtlemine on iga loomakaitseorganisatsiooni töö oluline osa. Mida rohkem jõuab avalikkuseni infot varjupaiga tegemiste ja hoolealuste kohta, seda rohkem pöörduakse meie poole sooviga meie tegevust toetada või loomadele kodu pakkuda.

Olen Varjupaikade MTÜ kommunikatsioonijuhina töötanud nüüdseks ligi aasta ja naudin seda tööd väga. Suure loomasõbrana pakub erilist rõõmu see, et saan iga päev tegutseda selle nimel, et koduta loomade olukord Eestis paraneks. Lisaks on mul hea meel ja uhke tunne, et saan aidata avalikkuseni viia, kui vajalikku ja rasket tööd minu kolleegid igapäevaselt loomade heaks teevad.

Aasta 2021 näitas, et varjupaiga loomade käpakäik läheb aina rohkem inimestele korda ning eelmisel aastal

kajastati loomade heaolu teemat mitmetes erinevates väljaannetes ja kanalites. Siinkohal tahaks heameelt avaldada ka selle üle, et

Eesti meediamaa-
kul on niivõrd palju loomasõbralikke ja hoolivaid ajakirjanikke.

Näiteks käisime Kanal 2 „Õhtu” saates ja ETV „Terevisioonis” rääkimas kutsikavabrikutest, mis on kahjuks Eestis üsna levinud probleem. TV3 „Seitsmestest uudistes” arutlesime selle üle, miks kardavad inimesed seniorkoortele kodu pakkuda. Lisaks kutsusid meid vestlema Vikerraadio, Kuku raadio, Raadio Elmar ja Raadio 4 ning varjupaigas käidi tegemas mitmeid vahvaid raadioreportaaže. Olime esindatud ka paljudes uudistesaadetes, nagu näiteks „Aktuaalses kaameras” ja „Reporteris”. Möödunud aastal sai meist lugeda nii eestikeelses kui ka venekeelses meedias. Jõudsimme lisaks online-meediale ka trükimeediasse.

Teeme Varjupaikade MTÜ-s väga palju tööd selle nimel, et loomade heaolu teemad jõuaksid kaugele ning soovijatel oleks piisavalt infot loomade pidamise, aitamise ja muu kohta. Selleks on meil olemas blogi, kuhu postitame lugusid loomadest ning pöörame tähelepanu ühiskonna valupunktile. Ka sotsiaalmeedias toimetame aktiivselt, et meie jälgijad ja toetajad saaksid varjupaikades toimuvaga kursis olla. Kokku

haldame üheksat sotsiaalmeedia lehte. Lisaks Varjupaikade MTÜ üldisele Facebooki lehele oleme loonud lehed ka kõikidele varjupaikadele eraldi. Samuti on loomavõtjate seas palju inglise ja vene keelt kõnelevaid inimesi, seega jagame infot loomade kohta nii vene kui inglise keeles.

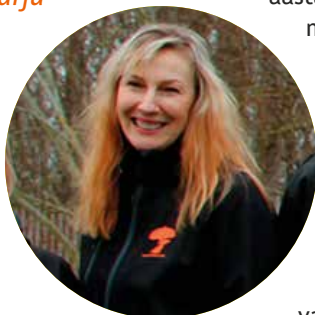
Täname kõiki, kes aitasid kaasa loomasõbraliku sõnumi levitamisele ja tegutseme edasi ikka loomade heaolu nimel!

Aasta 2021 numbrites

- olime meedias kajastatud lausa 293 korral – kui aastal 2020 räägiti meist meedias üle päeva, siis möödunud aastal palju puudu ei jäänud, et oleks räägitud iga päev
- Varjupaikade MTÜ Facebooki lehel täitus 20 000 jälgijat ning kõikide varjupaikade peale on meil kokku 50 276 sotsiaalmeedia jälgijat ja toetajat
- meie kodulehte külastati aasta jooksul 605 323 korda
- avaldasime blogis 28 loomade heaolu-teemalist artiklit
- jõudsim sotsiaalmeedias 681 967 inimeseni

Sügav kummardus meie toetajatele

Varjupaikade MTÜ-le oli 2021. aasta täis suuri väljakutseid, aga ka õnnestumisi. Korduvalt pandi meid ekstreemsesse olukorda, millega ükski Eesti loomapäästeorganisatsioon polnud veel kokku puutunud – pidime aitama väga suurt hulka loomi korraga. Kuna ka varjupaika tavapärasel viisil sattuvate loomade arv ei vähenenud, suurenesid nii meie töö intensiivsus kui kulud loomadele, kirjutab Varjupaikade MTÜ fundraiser Joanna Lennard.

Ja siin tulevad mängu suure südamega loomasõbrad, meie toetajad, tänu kellele oma tööd juba 15 aastat teha saame.

2021. aastal annetati MTÜ-le 567 043 eurot, mis võimaldas meil aidata koju 2119 lemmiklooma, kellest ligi pooled vajasisid tavapärasest põhjalikumat ravi. Erilise kindlustunde andsid meile ja annavad jätkuvalt 3521 püsiannetajat, kes on ulatanud oma abikäe pikemaks ajaks. Varjupaigad ei jää kunagi tühjaks ja nii alustasime ka 2022. aastat koos 645 hoolealusega. Aitäh, et meid

usaldate!

Näeme rõõmuga, et Eestis on annetamiskultuur saanud elu osaks ja loomade heaolu läheb järjest enamastele inimestele korda. Meie jaoks on iga annetus suure mõjuga ja iga toetaja kui mõttekaaslane. Nii viis 2021.

aasta meid kokku armsate inimestega, kes soovisid oma väga erilisel päeval ka varjupaigaloomi aidata: kahe noorpaariga, kes pulmakinkide asemel koduta loomi toetasid; poissmeesteõhtulistega, kes ei viinud peigmeest mitte striptiisiklubisse, vaid loomade varjupaika, kus ta südamesoojus proovile pandi; väarikas eas juubilariga, kes lilleraha varjupaigaloomadele annetas - kui vaid mõnda meie uutest sõpradest nimetada.

2021. aasta pani meid rõõmsalt ülatuma, kui paljud pisikesed mudilased ja koolinoored oma lasteaiarühmade ja klassidega varjupaigaloomi aidata olid otsustanud. Usutavasti ei jäta need lapsed ka täiskasvanuks saades hädasolijaid abita ning meiega kohtume noorte loomasõpradega ikka ja jälle.

Elmisel aastal toetas meie tööd

159 ettevõtet. See on oluline number, sest varjupaigad on hättasattunud loomi täis ning erasikud ei jõua ka parima tahtmise korral kõiki aidata. Soovime koostööd ettevõtetega veelgi tugevemale alusele viia, sest loomade aitamine on ühiskonda üha enam kõnetav teema ning meid toetades annab ettevõtte märku, et jagab tuhandete loomasõpradega samu väärtusi.

Täname südamest kõiki annetajaid, kes tegid 2021. aastal võimatuna näiva võimalikuks! Koos teiega suudame aidata järjest enam loomi. Aitäh!

Eestimaalaste valmisolek heategevuseks

Olulisimaks ühiskondlikuks probleemiks peavad uuringus osalejad haiguseid ja nendega seotud ravivõimaluste kättesaadavust. Samuti peetakse oluliseks probleemiks vanemliku hoolitsuseta lapsi ning selle probleemi lahendamise ollakse ka esimesena valmis annetuse abil panustama. Sarnasel tasemel tuuakse probleemina välja ka kvaliteetse hariduse kättesaadavust kõigile lastele, probleeme peresuhetes ja laste kasvatamisel ning uue teemana paistab olulisena silma ka vaimneervis.

Lisaks vanemliku hoolitsuseta laste aitamisele ollakse esimesena valmis annetama haiguste ravivõimaluste kättesaadavuse ning kodutute loomade heaolu parandamiseks. Kuigi loomade heaolu nähakse võrdluses teiste probleemidega vähem olulisemana, soovitakse sinna annetajana sellegipoolest olulisel määral panustada.

Kõige tuntumad on heategevusorganisatsioonidest Vähiravifond „Kingitud elu“, loomade varjupaigad, Tartu Ülikooli Kliinikumi Lastefond ning Toidupank. Ka SOS Lasteküla on nii spontaanselt kui aidatud tuntuse põhjal vastajate seas hästi teatud. Aidatud tuntuse (etteantud nimekirja) põhjal teavad eestimaalased kõige enam Toidupanka ning loomade varjupaiku.

Teistest rohkem on raha annetanud 30-39-aastased inimesed, naised, eestlased, kõrgharidusega ning keskmisest jõukamad inimesed. Esemeid annetavad teistest sagedamini tallinlased ning naised. Teistest enam ei ole ei annetanud ega vabatahtlikult panustanud mehed ja mitte-eestlased. Nende puhul võib abi olla otse nende suunatud või nende huvidele vastavate heategevusvõimaluste tutvustamisest.

19% vastajatest on enda sõnul hetkel mõne heategevusorganisatsiooni või vabauhenduse püsiannetaja.

Allikas: annetuskeskond „Ma armastan aidata“ ja nende tellitud uuring „Eestimaalaste valmisolek heategevuseks“, mille teostas 2021.a novembris juhtiv teabe- ja konsultatsiooniettevõtte Kantar.

Omalt poolt katsume varjupaigaloomade toetamise teha võimalikult lihtsaks, mugavaks ja valikuterohkeks:

- annetada või püsitoetajaks hakata saab Varjupaikade MTÜ kodulehel eeltäidetud vormil Varjupaikade MTÜ
- luua „Ma armastan aidata“ keskkonnas www.armastanaidata.ee Varjupaikade MTÜ alla annetusalgatus (näiteks sünnipäeva või muu tähtpäeva puhul)
- valida meie e-poes südamelähedane heategu „Kingi heategu“ Kingi heategu – Varjupaikade MTÜ e-pood
- korraldada oma ettevõttes või sõpruskonnas annetusaksioon, -üritus või -kampaania
- helistada annetustelefonile 900 7000 (5€), 900 7110 (10€) või 900 7125 (25€)

Igal juhul mõtleme ka ise hea meelega kaasa – küsimuste korral kirjutage e-mailile joanna.lennard@varjupaik.ee ja meie fundraiser on võimalusel nõu ja jõuga abiks.

Kas teadsid, et...

keskmine ühekordne annetus „Ma armastan aidata“ keskkonnas oli eelmisel aastal 34 eurot (aasta varem 27 eurot). Kõige enam tehti annetusi detsembris ja kõige vähem augustis.

Annetuste kogusummast läks:

- 38% lastega seotud organisatsioonidele;
- 21% tervise valdkonda;
- 17% tugeva ühiskonna toetuseks;
- 16% loomade ja looduse eest seisvatele ühendustele;
- 8% haridusvaldkonnas tegutsevatele organisatsioonidele.

SUUREPÄRANE VÕIMALUS!

Paberajakiri KÄPA ALL
postkasti TASUTA!

Kui sa oled meie igakuine püsitoetaja vähemalt 10 euroga, siis pane oma tellimissoov tee: varjupaik.ee/toeta/andmed

või hakka meie püsitoetajaks: varjupaik.ee/toeta

Ajakiri „Käpa All“ ilmub kolm korda aastas sponsorite abiga.

uus

PURINA®

Proovi *felix*® Play Tubes'i

Uus mänguline maius kavalatele kassidele!

PURINA®

Your Pet, Our Passion.®

Hei, vabatahtlik!

Sulle on sõnum!

Vabatahtlikud = maailmaparandajad
Ükski missiooniga organisatsioon ei
saaks oma missiooni ellu viia ilma
vabatahtlike abita. See puudutab
ka loomadega tegelevaid organi-
satsioone. Vabatahtlike panust
on selles valdkonnas
raske üle hinnata, sest
loomade abistamine
vajab palju inimres-
surssi ja hõlmab
mitmeid valdkondi.
Ka varjupaikades on
vabatahtlikud alati
teretunud, kirjutab
Varjupaikade MTÜ va-
batahtlike koordinaator
Marika Nekljudova.

Vabatahtlik tegutseb vabast tah-
test, mitte kohustuslikult ega sunni-
viisiliselt. Ta ei saa rahalist ega ma-
teriaalset tasu. Vabatahtlik panustab
organisatsiooni tegevusse oma aega,
teadmisi ja oskusi ning on suureks
abiks töötajatele.

Olen kindel, et vabatahtlikud on
missioonitundega empaatilised inime-

sed, kes tõepoolest soovivad maailma
paremaks muuta, eriti sellises tundli-
kus valdkonnas nagu varjupaigandus.

Meie vabatahtlikud tegelevad var-
jupaikades väga erinevate asjadega -
alates kassitubade koristamisest
kuni IT-lahendusteni välja.

Iga inimene leiab enda
jaoks sobivaima tegevu-
se, olgu see tõlkimine,
ürituste korraldamine
või hoopis koertega
tegelemine.

Väga suureks abiks
on näiteks fotograafid,
kuna looma pildist sõltub
tihti, kui kiiresti ta kodu
leiab - mida ilusam pilt, seda
suurem on tõenäosus, et looma mär-
gatakse.

Oluline on ka loomadega tegelemi-
ne. Teadagi, et varjupaigas võib loom
olla tugevas stressis, arglik ja inimest
mitteusaldav. Vabatahtlikud looma-
dega tegelevad aitavad loomal avada
tema parimad küljed ja taas inimest
usaldama hakata, mis omakorda jällegi
aitab tal kiiremini kodu leida.

Tere tulemast meie sekka!

Kui ka Sina, hea lugeja, soovid muuta loo-
made saatust, siis ootame Sind. Me hoolime
Sinust ning austame, koolitame ja toetame
Sind igati.

- Meie vabatahtlike tegevusest lugeda ja
ka vabatahtlikuks hakkamise soovivaal-
dust saad täita siit: [varjupaik.ee/toeta/
tule-vabatahtlikuks](http://varjupaik.ee/toeta/tule-vabatahtlikuks)
- Mõtle läbi, kuidas Sina, Sinu kogemused
ja teadmised saaksid koduta loomi aida-
ta. Kui Sa oled valmis panustama järje-
pidevalt meie tegevusse, siis anna meile
sellest teada. Sajad abi vajavad loomad
ootavad Sind meie varjupaikades üle Ees-
ti. Ja mis saab olla parem teadmisest, et
Sa muutsid kellegi elu paremuse poole?
- Kui Sa tunned huvi vabatahtliku töö vas-
tu, siis võta ühendust: tel 5689 7495 või
kirjuta vabatahtlik@varjupaik.ee

Ülitähtsad on ka hoiukodud - aju-
tised kodud erivajadustega loomadele.
Vahel on nii, et loom ei saa varjupaiga
eluga hakkama ja tema jaoks on ainu-
ke võimalus hoiukodu, kus ta saab ra-
hulikult kosuda ja oma uut kodu ooda-
ta. Samuti on hoiukoduks olemine hea
variant, kui inimesel ei ole võimalik
püsivalt looma pidada ja ta tahab aru
saada, mis loomaliik talle sobiks.

Kes olen mina?

Asusin selle aasta oktoobris Var-
jupaikade MTÜsse tööle vabatahtlike
koordinaatorina. Olen väga tänulik
nendele inimestele, kes ka praegusel
keerulisel ajal leiavad võimaluse aidata
koduta loomi. Kahjuks hüljatud ja abi
vajavaid loomi Eestis vähemaks ei jää
ning tööd on väga palju.

Leian, et vabatahtlik tegevus on
ülitähtis kogu ühiskonna jaoks üldi-
selt. See tegevus seob inimesi kokku
vaatamata nende vanusele, rahvusele,
haridusele ja soole. Kõiki neid inimesi
ühendab soov aidata neid, kes ise en-
nast aidata ei saa. Nad on suure südame
ja vastutustundega inimesed.

Raimo Nõu: „Vabatahtlik töö on maraton, mitte sprint”

Varjupaikade MTÜ alustas aasta vabatahtliku tiitli väljaandmisega 2020. aastal, et tunnustada vabatahtlikku tööd. Esimesena pälvis tiitli Marten Lauri. Möödunud aasta 5. detsembril, rahvusvahelisel vabatahtlike päeval, sai Varjupaikade MTÜ aasta vabatahtlikuks Raimo Nõu. Persooniloo Raimost kirjutas ajakirja kaasautor Kaidi Koort.

„Koroona on küll Varjupaikade MTÜ vabatahtlike ridu hõrendanud, kuid siiski on meil alles palju tublisid vabatahtlikke. Tõsi, on neidki, kes tulevad suure hurraaga, aga väsivad kiiresti ja kaovad hiljem ära. Sellest on kahju, sest oluline on, et vabatahtlikuks jäädakse pikemaks ajaks; vähemalt aastaks või paariks. Vabatahtlik töö on maraton, mitte sprint,” räägib Varjupaikade MTÜ aasta vabatahtlik Raimo Nõu.

Ta ütleb enda kogemustele tuginedes, et loomade varjupaiga sisu taajumine ja töövõtete efektiivsemaks muutumine võtab aega kümneid külastuskordi. „Varjupaigas on omad ohud ja

oskus panustada varjupaiga tegevusse sel viisil, et see on õige, turvaline ja kasulik, tuleb ajaga.”

Vabatahtlik üle nelja aasta

Raimo sõnul sai tema teekond vabatahtlikuna alguse 2017. aastal. „Kui minu koer suri, siis jäi üle toitu ja rihmu. Läksin allesjäänud asju viima Tallinna loomade varjupaika, kus avastas inimese võimaluse vabatahtlikuna varjupaiga tegevustes kaasa lüüa. Tegelikult jõuavadki paljud lemmikloomade kaotuse järel varjupaika vabatahtlikuks, nii et minu lugu ei erine tavapärasest.”

Aasta vabatahtlik lisab, et praegu on tal jälle lemmikloom ja ta pakub koos elukaaslasega kodu Cavalier King Charlesi spanjelile. „Hugo on tegelikult minu elukaaslase koer. Ta pole võetud varjupaigast. Ühes perekonnas oli inimese allergiline ja nii pidid nad koerast

loobuma.”

Erinevad tööülesanded

Raimo räägib, et on täitnud Varjupaikade MTÜ-s erinevaid tööülesandeid. „Paljud eeldavad, et vabatahtliku peamine panus on koertega jalutamine. Arvasin ise ka seda, kusjuures seda saigi esimesel aastal palju tehtud. Varjupaiga esimesel tegutsemisaastal sai muuhulgas loomade sööginõusid pestud. Nüüd on muidugi nõudepesumasinas olemas ja see tegevus kadus

ära,” muigab ta.

„Ajaga on mu amplituud veidi muutunud ja mind on rohkem kasutatud muudes tegevustes, näiteks Tallinna loomade varjupaiga sünnipäevade korraldamise juures,” kirjeldab Raimo tööülesandeid. „Eelmisel suvel Pikakari rannas toimunud sünnipäevast kujunes väga suur ja rahvarohke üritus ning sel-

„Julgustan inimesi tulema Varjupaikade MTÜ-sse vabatahtlikuks ja võimaluse korral ka annetusega panustama,” kutsub Raimo inimesi loomade varjupaiga vabatahtlikega liituma.

lega võis täitsa rahule jääda. Selles oli põhiroll muidugi Tallinna linnal ja varjupaiga käivitamise eestvedajaks olnud Hellika Landsmannil, keda oli rõõm ürituse korraldamisel aidata.”

Aasta vabatahtlik lisab, et viimasel ajal on uutele vabatahtlikele infotundi korraldamise kõrval tema tööülesanne olnud Tallinna loomade varjupaiga tutvustamine erinevatele gruppidele, kes on varjupaika jõudnud Varjupaikade MTÜ *fundraiser*’i hea töö tulemusena.

„Meeldib, et järjest rohkem erinevaid kollektiive panustab varjupaika nii annetuse kui ka vabatahtliku päeva näol. Juhin neid erinevate heakorratööde tegemisel: muru niitmine suvel ja lumekoristus talvel, koertepuuri ja jooksuplatsi koristamine, ladude korrastamine, vajadusel ka karantiinis kassipuuri puhastamine ja muul moel varjupaiga töötajate toetamine,” loetleb ta.

Raimo arvates on koroona andnud vabatahtlikule tööle korraliku tagasilöögi. „Koroona tõttu oli varjupaik mõnda aega vabatahtlike jaoks suletud, sest eesmärk oli varjupaiga töötajaid kaitsta koroonasse nakatumise eest, mis oluks oluliselt suurem kahju kui vabatahtlikust abist saadav kasu. Nii sai vabatahtlik tegevus põntsu. Ent Varjupaikade MTÜ võttis tööle vabatahtlike koordinaatori, kelle professionaalne tegutsemine on juba esimesi tulemusi näidanud. Olen optimistlik, et nii endised kui ka uued vabatahtlikud leiavad varjupaiga taas üles.”

Ka Raimo enda tegevust pärssis koroona üksjagu. „Kui varem oli perioode, kus olin varjupaigas kolm või neli korda nädalas, siis on endalgi tekkinud mitme kuu pikkused augud, kus igapäevase töö tõttu pole varjupaika jõudnud. Aga nagu alati uutele vabatahtlikele ütlen: see pole sprint, see on maraton. Vahepeal väikene paus on täiesti loogiline.”

Aasta vabatahtlikuks ootamatult

Raimo sõnul on tore, kui tehtud tööd märgatakse, aga vabatahtlikku tööd ei tee ta tiitli nimel. „Vabatahtlike koordinaator kutsus mind ühele koosolekule, aga hiljem tuli välja, et koosolekut ei toimunudki, vaid sain hoopis tänukirja koos aasta vabatahtliku tiitliga. Aasta vabatahtlikuks saamine oli täiesti ootamatu, aga tore üllatus.”

Raimo arvates on Varjupaikade MTÜ arenenud organisatsioonina viimastel aastatel palju. Eraldi toob ta välja, et

vabatahtlike koordinaatori tulek tõstab oluliselt vabatahtliku tegevuse kvaliteeti ja inimeste kaasatust. „Julgustan inimesi tulema Varjupaikade MTÜ-sse vabatahtlikuks ja võimaluse korral ka annetusega panustama,” kutsub ta inimesi loomade varjupaiga vabatahtlikega liituma. „Viimased uudised on näidanud, et koeravabrikud ja loomade väärkohtlemine on suur probleem, mis toob varjupaigale suuri kulusid loomade ravis. Nii et vabatahtlike abi on vaja nii loomadele heade tingimuste pakkumisel kui ka muudes tegevustes, olgu selleks erinev teavitustöö oma kogukonnas kui ka annetuste kogumine erinevatel üritustel.”

Juhib jalgpalliklubi Volta

Lisaks vabatahtlikule tööle on Raimo elus olulisel kohal jalgpalliklubi Põhja-Tallinna JK Volta, mille tegevust ta juhib. „Korraldame jalgpallitreeninguid, et lapsed saaksid oma aega veeta sportlikult ja kasulikult. Jalgpalliklubi juhtimine võtab muidugi päris palju energiat ja on üpriski stressirohke. Pean läbi huumori ütleva, et loomade varjupaika vabatahtlikuks tulemine polnud ainult altruistlik tegevus, vaid siin mängis rolli ka väike omakasus. Nimelt klubi käivitamise alperioodil oli päeval pausi võtmine ja loomade varjupaiga koertega jalutamine väga lõdvestav.”

Särtsu täis jalgpalliklubi

Raimo räägib, et jalgpalliklubi Volta on tegutsenud üle viie aasta. Jalgpalliklubi tunnuslause on „Särtsu täis jalgpalliklubi!” ja see tuleneb klubi nimest ehk Voltast. „Põhja-Tallinnas asunud Volta tehas oli lähiajaloo väga suur elektrimootorite ja -seadmete tootja. Kindlasti mäletavad paljud vanemad inimesed Volta vahvlimasinaid, millega sai mõnusalt krõbedaid vahvleid teha. Elektriga seonduv andis tunnuslausele algsädeme. Kui siia juurde lisada, et meie jalgpalliklubi krapsakaid poisse ja tüdrukuid treenivad väga ägedad treenerid, siis sobib see tunnuslause hästi.”

Aasta vabatahtlik lisab, et kontori seinatahvil on kirjas mitmeid elluviimist ootavaid särtsakaid ideid, mis kannavad selle tunnuslause vaimu ja toovad seda rohkem esile. Kahjuks pole jalgpalliklubi saanud plaane ellu viia linna taristu kehvast olukorrast tingitud probleemide tõttu.

„Klubi on kõigest viis aastat vana,

Varjupaikade MTÜ Raimost

Raimo on üks Tallinna loomade varjupaiga kõige pikemaajalisi vabatahtlikke, kes ei löö risti ette mitte ühegi ülesande ees. Ajaga on välja kujunenud, et Raimo tegeleb varjupaika külastavate gruppidega. Varem korraldas ta aktiivselt infopäevi uutele vabatahtlikele. Tallinna loomade varjupaik tähistab iga-aastaselt oma sünnipäeva perepäevana ning Raimo on ka seal alati käed külge pannud. Kui tal pole koheselt mõnele murele lahendust, siis annab ta endast kõik, et probleemile ikkagi lahendus leida. Raimo on varjupaigas justkui üks korralik multitööriist - vahet ei ole, kas on tarvis suhelda inimestega, tegeleda koertega, teha puhastustööd, rookida lund või pidada mõni väiksem kõne - Raimo saab kõigega hakkama. Võib öelda, et Raimo on see liim, mis on hoidnud Tallinna vabatahtlike süsteemi niivõrd pikalt ja hästi toimivana. Ta on alati positiivne, sõbralik, abivalmis, suurepärase suhtleja ja tõeline liider. Me oleme väga õnnelikud, et Raimo kuulub Varjupaikade MTÜ perre!

mis on spordis väga lühike aeg. Küll jõuame särtsakad ideed ellu viia,” on ta lootusrikas.

Raimo lisab, et tööle pühendumise kõrvalt pole muudeks hobideks aega, kuid siiski proovib ta veidi ka ise sporti harrastada: „Kevadest sügiseni mängin juba 20 aastat amatöörtasemel jalgpalli ja viimastel aastatel olen talvekuudel taas korvpalli leidnud, mida lapsepõlves sai kooliajal üksjagu mängitud.”

Erilised tegelased

Viimasel ajal satub kahjuks varjupaikadesse üsna palju pisiloomi ja kahjuks esineb pisiloomade hülgamist aina rohkem, kirjutab näriliste hingeelu tundja ja vabatahtlike koordinaator Marika Nekljudova.

Aastal 2021 käis varjupaigast läbi kokku 55 pisilooma: 28 rottit, 8 merisiga, 8 küülikut, 5 hiirt, 3 papagoid, üks kilpkonn, tuhkur ja hamster. Nendest uue kodu leidsid 28 rottit, 8 merisiga, 6 küülikut ja 5 hiirt. Tagasi oma koju läksid 3 papagoid, 2 küülikut, kilpkonn, tuhkur ja hamster.

Kuna pisiloomad on väga nõrga närvikavaga ja tihti vajavad kosumiseks rahulikke tingimusi, siis ilmselgelt on selleks hoiukodu kõige parem lahendus. Mõni eksootiline loom, näiteks kilpkonn, vajab erilisi elutingimusi, mida varjupaigas ei ole võimalik pakkuda. Siis tulevadki appi hoiukodud.

Hoiukoduks olemine annab suurepärase võimaluse saada kogemust erinevate loomaliikide pidamisest. Hoiukodu

pidajal on võimalus aru saada, mida toob kaasa ühe või teise liigi pidamine. Ka närilised ja küülikud on väga huvitavad loomad ning nende pidamine toob palju rõõmsaid hetki. Hoiukoduks olemisest rääkis Angela, kes pakub peavarju ja hoolitsust Tallinna loomade varjupaiga rottidele.

Angela, miks sa otsustasid olla hoiukodu just pisiloomadele?

Olen rottidega varem palju kokku puutunud. Minu pere võttis esimese roti siis, kui käisin lasteaias. Pärast teda oleme aastate jooksul veel mitmeid rotte pidanud ja nüüd Tallinnas oma eludes võtsin ka endale rotukesed. Ei suutnud seda päeva ära oodata.

Kuidas tuli mõte hakata hoiukoduks?

Olen esimest korda hoiukodu pakkuja. Pakkusin kahele Tallinna loomade varjupaiga rotile kodu. Idee tuli nii: nägin üks päev Facebookis näriliste teemalises grupis postitust, et varjupaigas

on palju närilisi, kes soovivad uut kodu või siis vähemalt hoiukodu. Uuris in varjupaigalt üle, milline olukord on ja peale seda edenesid plaanid juba kiirelt. Käisin neil varjupaigas järel ning sättisin nad oma kodus sisse.

Teist liiki loomadele hoiukodu ei ole ma varem pakkunud. Rottidega oli julgem, sest nendega on mul juba kogemust. Oletan, et närilistega on kergem - nad ei söö palju, ei pea käima väljas jalutamas ja vajadusel on neid kerge transportida.

Kuidas käib hoiukoduks hakkamine?

Terve protsess läks kiiresti ja mugavalt. Alustuseks kirjutasin varjupaigale, siis ootas mõned päevad, kuni rotid olid tervisekontrolli läbinud ning peale seda olidki nad minu juures hoiukodus.

Rotid saabusid minu juurde 24. novembril ning suureks rõõmuks leidsid nad 5. jaanuaril juba endale päris kodu. Seega olid nad minu juures hoiul ainult ühe kuu ja nädala. Olin valmis neid veel kauem hoidma, aga eks oma tõelises

kodus on ikka kõige parem.

Närilistele hoiukodu pakkumine ei ole siiski lihtsalt mäng. Nad vajavad samamoodi lähedust, tähelepanu ja võimalust ringi joosta nagu teised loomad.

Milliseid teadmisi vajab pisiloomade hoiukodu pakkuja?

Varjupaik kindlasti nõustab vajaliku infoga, aga eelnev kogemus on suureks abiks. Loomal tekib vähem stressi, kui hoidja teab, kuidas temaga käituda. Väga mures enda oskuste pärast ei tasu olla, alati saab õppida ja uurida. Kõige tähtsamad on elamistingimused: loomale sobiv puur, õige toit ning hoidjal peab olema piisavalt aega loomadega tegeleda.

Mida sa soovitaksid teistele?

Soovitan ka teistele pakkuda hoiukodu pisiloomadele. Suur rõõm on aidata ja näha nende edusamme. Tuleb päev, kus nad leiavad endale kodu. See on küll omamoodi natuke kurb, aga ka väga tore hetk.

Hoiukodude olulisusest

Hoiukoduks olemine tähendab loomale ajutise kodu pakkumist ja tema eest hoolitsemist seni, kuni loom leiab endale päris kodu. Hoiukodu on abiks neile, keda ei saa mingil põhjusel veel päris koju loovutada. See on looma jaoks justkui vaheetapp tänavalt tuleku ja päris koju mineku vahel, kirjutab kommunikatsioonijuht Anni-Anete Mõisamaa, kes koordineerib ka hoiukodude tegevust.

Kahjuks on loomi, kellele on varjupaiga keskkond stressirohke. Näiteks terve elu tänaval elanud metsikuid kasse on varjupaigas üsna keeruline sotsialiseerida. Selliste kasside käitumine muutub tihti hoiukodus, kus inimesel on igapäevaselt aega kassiga tegeleda, kõigest mõne kuuga palju julgemaks. Vahel saab metsikust kassist isegi sülekass! Samuti on loomi, kes vajavad igapäevast ravi ning kassipoegi, keda tuleb mitu korda päevas lutiga toita. Sellised loomad alluvad ravile ja kosuvad hoiukodu stressivabas keskkonnas palju kiiremini. Hoiukodusid otsime ka pisiloomadele, näiteks rottidele, küülikutele, hiirtele. Vahel harva tuleb ka ette, et mõni koer vajab hoiukodu.

Hoiukodu on meile tõeliselt suur abikäsi. Oleme ääretult tänulikud kõikidele hea südamega inimestele, kes on oma koduukse varjupaigaloomale avanud.

Aasta 2021 oli Varjupaikade MTÜ-s hoiukodude mõttes edukam kui kunagi varem:

- aasta jooksul hoolitsesid meie hoiukodud kokku 114 looma eest
- hoiukodu pakuti kassidele, küülikutele, rottidele, hiirtele ja koertele
- hetkel on meil 21 aktiivset hoiukodu, kus kokku 32 looma

Kuidas saad sina varjupaigaloomale hoiukodu pakkuda?

Kõik Varjupaikade MTÜ hoiukodud on koondunud Zelosesse. Zelos on vabatahtlike kaasamise keskkond, mille kaudu on hoiukoduks hakkamine väga mugav. Zelosega liitudes saad täita lühikese ankeedi enda kohta, lugeda läbi hoiukodu käsiraamatu ning seejärel näed juba hoiukodu ootavaid loomi üle Eesti. Pakume hoiukodule igakülgset abi, sealhulgas veterinaar-toimingute eest hoolitsemist, lemmikloomatarbeid ning vajadusel ka söögiks vajalikku.

Rohkem infot hoiukoduks hakkamise kohta leiad siit: varjupaik.ee/toeta/tule-vabatahtlikuks/hakka-hoiukoduks

Fotod: Kairi Kiling, Maarja Pikk

November on Varjupaikade MTÜ-s 5+ kampaania ehk seniorkoerte kuu, mida oleme väga edukalt tähistanud juba kolm aastat järjest. Seniorkoerte kuul pöörame erilist tähelepanu üle viie aasta vanustele koertele, kuna nemad ootavad tihti varjupaigas oma inimest ebaõiglaselt kaua. Tahame näidata, et vanus on vaid number ja seniorkoerad võivad olla imelised lemmikud, kirjutab kommunikatsioonijuht Anni Anete Möisamaa.

Igal aastal on sellele kampaaniale öla alla pannud meie hea toetaja Royal Canin, kes annab kojuminejatele kaasa seniorkoerte kinkekomplekti. Aastal 2019 leidis kampaania raames endale uue kodu üheksa 5+ koera. Aastal 2020 kolis aga novembrikuus uude koju viis seniorkoera. Ka möödunud aasta kampaania oli edukas, sest oma uutesse kodudesse kolis üheksa seniorkoera. Üks neist õnnelikust oli 9-aastane Bonita. Bonita ja tema 26 saatusekaaslast saabusid varjupaika, kui Põllumajandus- ja Toiduamet nad vastutustundetult omanikult võõrandas ning meie hoole alla toimetas. Koerad pidid elama väga kehvades oludes - nad olid hooldamata ning neile ei olnud tagatud korralikke elutingimusi, veterinaarabi ega isegi mitte joogivett. Koheselt sai selgeks, et Bonitale meeldib inimesega aega veeta, sest varjupaika saabumisel veterinaarse tervisekontrolli ajal oli just Bonita see, kes veterinaari assistendile vahvalt sülele puged ning seejärel sügamist nõudis. Bonita ootas varjupaigas oma kodu mitu kuud, kuni möödunud aasta novembris seniorkoerte kampaania raames ta selle lõpuks leidis. Nüüdseks on Bonita uues kodus mõnusalt sisse elanud ja perenaine Maarja Pikk räägib meile veidi elust selle vahva koeraga.

Kuidas esimesed nädalad uue pere liikmega välja nägid? Kas Bonita kohanes kiiresti?

Esimesed nädalad olid ärevad, hirmu-rõõmu-segadust läbisegi.

Kõige suuremateks murekohtadeks olid alguses toitumisharjumused ja koerale kindlustunde pakkumine. Kiirelt sai selgeks, et koer kardab valjusid helisid. Näiteks kui tähelepanu saamiseks käsi kokku lüüa, siis koer värises hirmust, saba jalge vahel ja kõrvad peadligi. Seda tähelepanu saamise viisi me ka-

Vanus on
vaid
number

sutusele ei võtnud ning nüüdseks juba reageerib ta rohkem oma nimele, algul ta seda ei teinud.

Teine murekoht oli toiduga seotud. Oli näha, et Bonita himustas kõike, mis vähegi söögi moods välja nägi ning ahnitses elu eest sisse, nagu kardaks, et ei tea, millal jälle süüa saab. Tänapäevaks on ta juba palju rahulikum ja suudab oodata, kui on luba antud ning kui keelatakse näiteks kassi sööki võtta või inimeste söögilaualt ise toitu võtta. Jah, oma söögi sööb ta endiselt ära kiirustades ja ahnitsedes, kuid plaanis on ka selle murega tegeleda ja kaalume soetada aeglaselt söömise kausi.

Bonita vist kohanes kiiremini meiega kui meie temaga. Üsna kiirelt sai selgeks, mida tohib ja mida mitte ning nii tekkis kindlustunne, et me saame kõik omavahel kenasti hakkama.

Kas tema vanus ei hirmutanud teid?

Vanus meid ei hirmutanud, pigem vastupidi - andis kindlustunnet, et ei pea elementaarseid elukombeid õpetama ja kasvatama. Meie perele sobivad väga vanemad ja rahulikuma iseloomuga loomad.

Kuidas teil üldiselt läheb? Millised on mured-rõõmud?

Põhiliseks mureks on meil juba harjumuseks saanud harjumuste muutmine. Kahjuks me kohe kõiki reegleid ise paika ei pannud, näiteks lubasime teda diivanile. Nüüd aga, kui seda harjumust muuta soovime, ei lähe Bonita sellega

eriti innukalt kaasa. Aga usun, et järjekindlus viib sihile!

Väga meeldiv on Bonita juures see, et jalutades ei paku talle huvi teised koerad või Mustamäe püsielanikud: oravad, linnud või lihtsalt möödakäijad. Rihmast tirimist ette ei tule ning ta kõnnib üpris stabiilselt kõrval, ilma et selleks otseselt käsklust peaks andma. Tundub, et tal lihtsalt ei olegi huvi kuskile omapäi avastama minna. Bonita saab meeldivalt neutraalselt läbi ka kassidega. Kui kass ikka annab märku, et ei ole huvitatud koera suurest ninast, siis ei muutu Bonita peale-tükkivaks.

Kuna Bonita pelgab löögihelisid, kartsin mina, et esimese aastavahetus veedame koos laua all värisedes, kuid meeldivaks üllatuseks oli see, et ilutulestiku paugutamist ta nagu ei oleks kuulnudki. Absoluutselt ei teinud teist nägu, talle möödus uusaastaöö täiesti stressivabalt.

Bonita on päästetud väga kohutavast kutsikavabrikust. Kuidas teile tundub, kas tema minevik on jätnud oma jälje või on Bonita oma eelneva elu jubedad mälestused selja taha jättnud?

Nagu enne mainisin, olid tema põ-

hilisteks hirmudeks söögist ilma jäämine ning löögihelid. Kahtlustan, et need hirmud on seotud tema ränga minevikuga. Õnneks on söögi osas progress toimunud, sest ilmselt on tal lõpuks tekkinud usaldus ja kindlustunne, et ta ei pea enam puudust kannatama või söögi pärast võitlema. Plakutamist me väldime. Kahtlustan, et ka siinkohal on mineviku kogemused oma jälje jätnud ning sellega me lihtsalt arvestame.

Paraku jäävad vanemad koerad varjupaigas tihti tahaplaanile ja vahel ootavad nad isegi aastaid uut kodu. Kas soovitaksite ka teistel inimestel vanemas eas koerale kodu pakkuda?

Jah, absoluutselt soovitan pakkuda vanemas eas loomadele võimalust!

Mõistan, et kõik ei pruugi jagada minu seisukohta, kuid loomad ei ole milleski süüdi ning väärivad ka lõpuks päris kodusoojust, päris pere, oma pesa. Meie peres on teised võimalused kõrgelt hinnatud. Minul vastupidi oleks hirm tuua koju noor loom, keda järjepidevalt tuleb õpetada ja koolitada, et mida tohib, mida ei tohi jne. Vanemad loomad on rahulikumad ja vähem nõudlikud.

Tervislik toiduvalik teie lemmikutele

Teraviljavabad rohkelt värsket liha
sisaldavad kuivtoidud ja konservid

Otse koju kätte > www.kuivtoit.ee

Sabaga sõbrad

Varjupaikade MTÜ tähistab sõbrakuud juba alates 2016. aastast kampaaniaga „Sõpra tunded sabast“, mis kutsub võtma varjupaigast kassi või tulema kassidele püsi-toetajaks, kirjutab kommunikatsioonijuht Anni-Anete Mõisamaa.

Kampaania juhib tähelepanu meie hoole all uut kodu ootavatele sadadele kassile, kellest mõned on pidanud varjupaigas veetma enam kui kaks aastat.

Iga-aastaselt sõbrakuu kampaanial on ka teine pool. Varjupaigaloomade käpakäik läheb korda väga paljudele ja aidata soovitakse ka siis, kui karvasele sõbrale kodu pakkuda ei saa. Just seda silmas pidades kutsume kampaania raames üles hakkama püsiannetajaks, sest järjepidevad toetused aitavad hoida kassidel kõhu täis, tasuda raviarved ning hoolitseda nende igapäevaste vajaduste eest.

Kampaaniale on öla alla pannud ka mitmed toetajad. Sel aastal tuli kampa PetCity, kes pani kõikidele veebruarikuus koju läinud kassidele kaasa sisuka kinkekoti. PetCity kauplustest saab osta varjupaigaloomade toetuseks heategevuslikke rinnalinte, mille müügitulu läheb meie hoolealuste ravikulude katteks.

Lisaks on aidanud „Sõpra tunded sabast“ kampaania sõnumit võimendada loomasõbrad Ott Lepland, Anett Velsberg ja Uku Suviste.

Bella leidis enda südamesõbrad Soomest

Bella leiti tänavalt üksinda ja hirmunud. Kui ta varjupaika meie hoole alla jõudis, kartis ta inimesi nii väga, et mitte keegi ei saanud teda isegi puutuda. Soomes elav Monika ja tema abikaasa Juha vaatasid ühel päeval meie kodulehte ning neile jäi sil-

ma Bella - see armas karvakera võitis kohe nende südamed! Monika tuli Bella-le Tallinnasse järele ja viis ta oma uude koju Helsingis.

Esimised paar kuud oli Bella uues kodus väga tagasihoidlik ja julges diivani alt välja pugeda ainult öösiti. Õnneks on Bella tõeline maiasmokk ja just toit oli see, mis meelitas teda inimesele lähenema ning kasvatas usaldust. Nähes, et tema uute omanike kavatsused on head, hakkas Bella mõne aja pärast vaikselt korteris ringi uudistama. Ta lubas end katsuda pulga otsas oleva mänguasjaga, kuid käsi kartis kohutavalt. Nüüd, kui on möödunud peaaegu aasta, tunneb Bella end pererahvaga täiesti mugavalt ning ei karda enam. Talle meeldib diivanil kaisutada ja magada voodis inimeste jalgade juures. Tema lemmiktegevus on mänguasja tagaajamine mööda korterit, lisaks meeldib talle putukaid jahtida.

Oleme kindlad, et Bella on pererahva pakutud kannatlikkuse ja kodusoojuse eest ääretult tänulik ning vastutasuks pakub neile tingimusteta armastust ja sõprust väga pikkadeks aastateks!

Mis kaitseb sinu lemmikut?

Viimasel ajal on vaksineerimise teema palju kirgi üles kütnud. Sellest tuleb rääkida ka lemmikloomade kontekstis. Juba üle-eelmisel aastal saabusid ärevad teated koerte katkust, mille juhtumeid väga pikka aega Eestis ei olnud esinenud. Jätkuvalt oleme piiririik Venemaa-ga, kus esineb loomade marutaudi jne. Haigused ei kao kuhugi ja oleks vastutustundetu neid eitada. Pöör-dusime põletava teema valgustami-seks küsimustega Varjupaikade MTÜ veterinaari Kätlin Heina poole.

Mis haigused meie lemmikuid ohustavad? Millised haigused on nakkavad?

Meie lemmikloomi ohustavad erinevad haigused ja neid võib klassifitseerida järgmiselt:

- nakkushaigused (viirused, bakterid, parasiidid, seened)
- mittenakkuslikud haigused (traumad, allergiad, autoimmuunhaigused, kasvaja ja teised patoloogiad).

Kuidas haigused levivad?

Tooks siinkohal välja tüüpilised nakatumisteed: piisknakkus (viirused), fekaal-oraalne ehk suukaudne nakatumi-

ne roojas leiduvate haigustekitajatega (parasiidid), nakatumine õhus levivate seeneeoste vahendusel ning emalt järglasele antud nakkus kas siis transplatsentaarselt (emakas platsenta vahendusel) või emapiima kaudu.

Nakkushaigustesse võivad loomad nakatuda keskkonna vahendusel või kandub haigus loomalt loomale. Keskkonnas võib toimuda fekaal-oraalne ülekande ehk siis loom sööb teise looma nakatunud väljaheidet. Loomade omavahelises suhtluses või kokkupuutes võib haigus levida piisknakkusena või süljega. Seenhaigustega nakatumine toimub õhu kaudu levivate seeneeostega. Mõne haigusega nakatumine võib toimuda ka looteas emaülas, kui tiine loom kannab haigustekitajat või on ise haige.

Kas nakatumist saab vältida?

Ühene vastus on, et nakatumist ei saa 100% vältida. Vähendada saab ai-nult nakatumise tõenäosust ja seda

tänu profülaktikale. Samuti tuleb puhust hoida - pesta oma käsi, looma toidunõusid ja asemeid, hoolitseda kassi liivakasti puhtuse eest jne. Olen kuulnud väidet, et toas elav kass ei haigestu, kuid ma ei saa sellega nõustuda.

Keskkond, kus elavad haigustekitajad ümbritseb meid igal pool ja me ise võime tuua nakkuse koju oma käte, riiete ja jalanõudega. Me suhtleme oma loomaga ja nii võime panna ohtu tema tervise.

Kõige paremateks meetmeteks on õigete intervallidega vaksineerimine ja regulaarsed ussikuurid.

Kuidas me saame oma lemmikuid kaitsta?

Kõige paremateks meetmeteks on õigete intervallidega vaksineerimine ja regulaarsed ussikuurid. Vaktsiini tõhusus ei ole alati täielik, see oleneb haigusest, kuid kindlasti kergendab see läbipõdemist. Marutaudivaktsiin on väga efektiivne, ilma vaktsiinita on haigus tappev. Ka parvoviiruse puhul võib öelda, et juba üks doos kaitseb haiguse eest, mis muidu lõppeb surmaga.

Milline zoonoos ehk loomalt inimesele ülekanduv haigus on ohtlik?

Üldiselt võivad kõik haigused olla ohtlikud. Kindlasti ei saa mööda vaadata marutaudist, mis levib looma sülje kaudu ja on väga ohtlik, sest haigusel puudub ravi ja see lõpeb surmaga.

Eesti kontekstis on aktuaalne ka lemmikloomade leptospiroosi haigestumine niisketel aastaaegadel nagu kevad ja sügis. Leptospiroos levib peamiselt nakatunud hiirte ja rottide uriiniga. Loomad nakatuvad kokkupuutudes haige looma uriiniga, näiteks reostunud vett juues või pinnasega. Leptospiroos on potentsiaalselt surmav zoonootiline haigus.

Mida peab silmas pidama vastutustundlik loomaomanik?

Iga loomaomanik võiks teha kõik endast oleneva, et loom oleks terve ja kaitstud. Regulaarselt tuleks külastada loomakliinikut ja lasta teha vähemalt üks kord aastas loomale tervisekontroll. Igal lemmikul peaks olema veterinaarpass ja koostöös loomaarstiga väljatöötatud individuaalne vaktsineerimiskava. Paljud loomakliinikud saavad ka meeldetuletuse, kui hakkab lähenema järgmine vaktsineerimise kuupäev. Usikuuri tuleks lemmikule teha 2-4 korda aastas ja vahet pole, kas loom käib õues või ei käi.

Ainult looma omanik saab hoida oma looma tervist. Kindlasti tuleks jälgida informatsiooni haiguspuhangute kohta ja kontrollida, kas ikka on kõik tehtud selleks, et lemmik ei nakatuks. Samuti saab reguleerida ka teiste loo-

madega kokkupuuteid. Näiteks koerte kennekõha levimisel tasuks mõelda, kas ikka külastada mänguväljakut sel ajal, kui seal viibivad võõrad koerad või kas tasub osa võtta siseruumis toimuvast koertenäitusest.

Kas Eestis on vaktsineerimine kohustuslik?

Marutaudi vastane vaktsineerimine on kohustuslik intervalliga 1-2 aastat.

Eesti on kuulutatud küll marutaudivabaks maaks, kuid see on toimunud tänu sellele, et pidevalt ja jätkuvalt tegeletakse profülaktikaga.

Samas on meil ühine piir Venemaaga, kus marutaud pole kuhugi kadunud ja ka Lätis esineb marutaudi juhtmeid. Metsloomad piire ei tunnista ja võivad täiesti vabalt üle piiri liikuda.

Lemmikloomaga teise riiki reisisid tuleb uurida sihtriigi veterinaarseid nõudeid vaktsineerimise ja muude toimingute, näiteks parasiiditõrjete kohta. Need võivad riigiti erineda, kuid marutaudi vastu vaktsineerimine on igal pool kohustuslik.

Kompleksvaktsiiniga tuleb vaktsineerida, et lemmikloom ja ka inimene ise püsiksid terved ja saaksid elada täisväärtuslikku elu.

Kuidas on lood varjupaigaloomadega? Kuidas neid vaktsineeritakse?

Kui looma varjupaika vastu võetakse, kontrollitakse esmalt kiibi olemasolu. Kui kiip puudub või see on registreerimise kandmata, siis ei ole meil võimalik teada saada looma tervislikku tausta ja talle tehakse täielik ülevaatus. Tervise-

kontrolli käigus vaktsineeritakse looma kompleksvaktsiiniga ja kui vanus võimaldab, siis ka marutaudivastase vaktsiiniga. Samuti tehakse koheselt välis- ning siseparasiiditõrje. Siinkohal tuleb välja erisus varjupaigameditsiini ja koduse lemmikloomade meditsiini vahel. Pere lemmikule soovitatakse teha parasiiditõrjet 10 päeva enne vaktsineerimist, kuid varjupaigas on palju loomi koos ning me ei saa riskida sellega, et nakkushaigus tuuakse sisse. Peame tagama varjupaiga keskkonna bioohutuse ja meil ei ole aega 10 päeva oodata. Koheselt vaktsineerides kaitseme nii sisetulevat looma kui ka juba varjupaigas viibivaid loomi võimaliku nakatumise eest. Samuti on meil kohustus kaitsta varjupaigatöötajaid zoonooside eest.

Varjupaigas korraga parasiiditõrje tegemine ja vaktsineerimine on üldlevinud praktika üle maailma ja sellele kogemusele on meil hea toetuda.

Mis saab edasi, kui loom läheb uude koju?

Meie varjupaikadest uude koju minevad loomad on kiibistatud, vaktsineeritud, tehtud on sise- ja välisparasiiditõrjed ning lisaks on nad vastavalt soole ja kui vanus seda võimaldab kas steriliseeritud või kastreeritud. Loom saab kaasa veterinaarpassi, kus on protseduurid kirjas ning on määratud ka kordusvaktsineerimise kuupäev.

Edasi soovitan loomaomanikul leida oma lemmikule isiklik loomaarst, nii nagu inimestel on perearst. Tema hakkab jälgima teie looma tervislikku käekäiku ja määrab juba edaspidised protseduurid.

Me kõik oleme ju huvitatud sellest, et meie loomade elaksid tervelt ja õnnelikult.

Varjupaigast võetud loomale esimene visiit **visiiditasuta!**

*Teie lemmiku
tervise heaks!*

Ülejõe Loomakliinik
J. V. Jannseni 33, Pärnu
E-R 9-18 ja L 10-15
tel 443 3663 või 528 7465
www.vanaloomakliinik.ee

Kust need loomad varjupaika tulid? Lapsed küsivad, meie vastame

Lapsed on uudishimulikud ja soovivad kõike teada. Nad tahavad teada ka seda, kuidas elavad varjupaigaloomad ja tunnevad kaasa kodu kaotanud loomale. Meie poole pöördub koole ja lasteaedu sooviga varjupaigaasukaid aidata. Järjest rohkem märgatakse neljakäpalisi abivajajaid. Nii saavad kokku rahasummad, mille abil saame ravida haigeid loomi, osta erivajadusega loomadele vastavat eritoitu ja teha muid vajalikke protseduure, mis eelnevad uude koju minekule. Vastasime 5–12 aastaste laste küsimustele, et nendeni jõuaks loomade varjupaigast õige pilt.

Kas tänavakassile võib pai teha, kui ta laseb?

Võõrale loomale pai tegemine ei ole hea mõte, sest me ei tunne teda ja ei tea, kas ta on terve või haige. Ei ole vahet, kas tegu on kassi või koeraga. Kui märkad tänaval looma, kes on ükski, räägi sellest oma vanematele, sest loom võib olla hädas ja vajada abi. Vanemad

saavad siis varjupaika helistada ja koodata loomast teada anda ning varjupaik saab appi tõtata.

Aga äkki ta tahabki hulkuv kass olla?

Hulkuva kassi elu on väga kurb ja ohtlik. Tal ei ole peavarju ja ta kõht on kogu aeg tühi, tema karv on hooldamata ja pulstunud, teda ründavad igasugused haigused ja parasiidid. Alati varitseb oht auto alla jääda või võib juhtuda mõni muu õnnetus. Ja mis kõige hullem - ta on ükski ja mitte keegi ei hooli temast.

Iga lemmikloom, olgu ta kass, koer või pisiloom, igatseb kodusoojust ja soovib elada päris oma pere juures - inimeste keskel, kes temast hoolivad ja tema eest hoolitsevad.

Kas varjupaigast saab omale koju valida igasuguseid loomi?

Meie varjupaikadesse satub peamiselt kasse ja koeri, kellele me uusi kodusid otsime. Lisaks neile oleme uusi kodusid otsinud hiirtele, rottidele, merisigadele, küülikutele, tuhkrutele,

hamstritele, kilpkonnadele, deegudele, tšintšiljadele, kilpkonnadele, papagoidele ja pulmatuvidele.

Kui keegi soovib sellest seltskonnast kellelegi kodu pakkuda, siis kõigepealt tuleb minna meie kodulehele - sealt saab saata varjupaigale sooviavalduse. Sooviavalduses tuleb kirjutada ka kodust, kus loom elama hakkab. Meie kutsume siis varjupaika loomaga tutvuma ning vaatame, kuidas tutvumine läheb ja kas saadakse omavahel sõpradeks.

Seda ma tean, et koerad saavad varjupaigas jalutada. Kas kassid saavad ka jalutada?

Kassid, kes on valmis minema uutesse kodudesse, elavad meil vabapidamistubades samamoodi nagu toakassid kodudes. Mõnes varjupaigas on nende tubade külge ehitatud väliaedikud. Kassid saavad minna siis õue aedikusse päikese kätte peesitama, kui nad seda soovivad.

Kui meil käivad abis vabatahtlikud, siis on nad harjutanud kasse traksidega ning on nendega ka õues jalutanud.

Kas koerad ja kassid saavad varjupaigas koos mängida?

Koerad ja kassid on erinevat liiki loomad ning nende omavaheline suhtlemine ja häälitsemine on ka erinevad. Selle tõttu ei ole neil kerge üksteisest aru saada ja pigem nad ei suhtle. Kui koer ja kass on võõrad, siis põgeneb kass koera eest, sest ta on hoopis väiksem. Üldiselt kipuvad koerad kasse taga ajama.

Ka kodus elavad koerad ja kassid ei kipu omavahel mängima. Ühes peres elavad loomad võivad olla omavahel sõbrad, kuid mängu tuleb harva ette. Kui nad on juba pisikesest peast koos kasvanud, siis võib juhtuda, et kass võtab koera saba endale mänguasjaks. Pigem nad hoolitsevad teineteise eest. Nad võivad koos magada ja teineteist lakkuda.

Varjupaigas elavad kassid ja koerad eraldi, sageli hoopis erinevates majades ja on üksteisele võõrad. Seetõttu ei saa nad ka koos mängida.

Kassid, kes elavad koos varjupaiga kassitoas, saavad omavahel mängida, kui nad seda soovivad. Kassipojad ja noored kassid teevad seda rohkem. Vanemad kassid ei viitsi väga mängida, nemad rohkem pikutavad ja magavad.

Kui varjupaigas on sõbralikke koeri, kellele meeldivad ka teised koerad, siis saavad nemad omavahel õues jooksu-aedikus paarikaupa koos mängida. Ja kui on kutsikaid, siis jooksevad ka nemad ringi ja mängivad koos.

Kas nad on päev otsa puuris? Kas neid õue lastakse?

Kui kassid on elanud tänaval, siis on nad sageli varjupaika sattudes haiged. Haigeid kasse ei tohi tervete kasside juurde lasta, sest siis jäävad terved kassid ka haigeks. Seetõttu elavad kassid alguses üksteisest eraldi puurides. Kui me saame teada, et kass on terve, siis saab ta elama teiste kasside juurde kassituppa. Nende tubade juures on õueaedikud, kuhu kassid saavad minna.

Koerad elavad varjupaigas üksteisest eraldi. Lühikese karvaga koerad elavad eraldi koeramajas asuvates bokside ja igal boksil on õues väike aedik, kuhu koer saab ise minna. Suured ja karvased koerad elavad õues kuudiga aedikus. Iga päev saavad koerad joosta õues suurtes jooksu-aedikutest ja nende-
ga käiakse jalutamas.

Kas varjupaika võib loomadega mängima minna?

Varjupaik on loomade kodu, kus nad ajutiselt elavad. Varjupaiga töötajad hoolitsevad nende eest ja ka suhtlevad nendega. Iga loom on erinev ja töötajad õpivad neid tundma. Mõni loom soovib rohkem suhelda, mõni vähem ja mõni on hoopis pelglik, kellele tuleb ruumi ja aega anda.

Nii nagu meie ei oota oma koju võõraid inimesi, nii ei oota enda juurde võõraid inimesi ka varjupaigaloomad. Nad suudavad ära harjuda varjupaiga töötajatega. Loomadel ei ole lihtne, kui nende juurde tuleb kogu aeg võõraid inimesi. Pigem ootavad nad seda inimest, kes nad päriselt oma koju viiks.

Kust need loomad varjupaika tulid?

Loomad peavad elama oma kodus oma pere juures ja inimesed vastutavad selle eest, et nende lemmikud oleks hästi hoitud ja nende elu oleks turvaline. Meie soov on, et iga lemmikloom elaks oma kodus. Kindlasti tuleb lemmikloomale panna kiip ja andmed registrisse kanda.

Elus ikka juhtub ja nii võibki juhtuda, et pere lemmik on kogemata oma kodust välja pääsenud. Ta on kindlasti hirmunud ja soovib oma koju tagasi. Inimesed märkavad õnnetut looma ja helistavad varjupaika. Meie toimetame eksinud looma varjupaika ja hakkame tema peret otsima, et loom saaks oma koju tagasi. Kui loomal on kiip, siis ta saab ruttu koju.

Võib aga juhtuda, et hulkuma sattunud loomal ei ole kiipi. Siis me kuulutame igal pool, et leitud loom elab varjupaigas. Kui mitte keegi ei tule talle kahe nädala jooksul järele, siis hakkame talle uut kodu otsima.

Eriti kasside puhul tuleb ette, et nad elavadki hulkuritena tänavatel ja et kassipojad sünnivad kassikoloonias. Ka siis teatavad inimesed meile nendest abivajavatest loomadest. Toimetame nad varjupaika ja võtame oma hoole alla, hoolitseme ja ravime ning samuti hakkame neile uusi kodusid otsima.

Aga miks mõnel koeral pole saba?

Sellel võivad olla erinevad põhjused. Esiteks on inimesed aretanud sellised koeratõud, kellel ongi kohe sündides ainult väike sabanups ja pikaks saba ei kasvagi. Teiseks võib olla koeraga juhtunud mingi õnnetus, milles tema

saba on saanud nii palju viga, et see on tulnud ära opereerida. Kolmas ja kõige halvem variant on see, et mõnes riigis on ikka veel lubatud koerte sabade lõikamine. Millegipärast arvavad mõned inimesed, et nii on ilusam. Eestis on koerte sabade lõikamine keelatud.

Kas tõukoer on parem kui krants?

Koer on koer ja sõber on sõber. Seda võib küll öelda, et iga koer on erinev. Aga seda, et keegi oleks kellestki parem, öelda ei saa. Ja loomulikult väärivad kõik koerad oma päris kodu.

Kas lemmiklooma osta on parem kui varjupaigast võtta?

Alati on parem pakkuda kodu varjupaigas elavale loomale. Kui tema saab koju, siis vabaneb koht järgmisele abivajavale loomale. Nii saame aidata rohkem loomi, kes on õnnetud ja üksik. Kahjuks on neid loomi Eestis väga palju.

Enne loomale kodu pakkumist tasuks alati seda mõtet pikalt kaaluda ja läbi arutada. Kõik pereliikmed peavad looma tulekuga nõus olema. Meie soovime, et see oleks looma ainuke ja viimane kodu, et ta ei satuks varjupaika tagasi.

Kas varjupaigast saab tasuta looma?

Varjupaigast looma võttes tuleb tasuda loovutustasu, mis on koera ja kassi puhul erinev. Selleks, et varjupaigas elavatele loomadele tähelepanu tõmmata ja neid kiiremini koju aidata, teeme me erinevaid kampaaniaid. Siis võib küll olla, et kampaania ajal tuleb looma eest tasuda näiteks ainult 1 euro. Meie varjupaigast uude koju minevad loomad on selleks alati ette valmistatud. Neile on pandud kiip, tehtud vastavad protseduurid ja nad on terved.

Sabade lehvides rõõmsalt uutesse kodudesse

Varjupaikade MTÜ sai selle aasta veebruaris 15-aastaseks. On seda nüüd ühe mittetulundusühingu jaoks vähe või palju? Eesti mõistes vist päris palju, kuid vaadates ülemaailmset pilti, siis on sarnased loomadele uute kodude otsimisega tegelevad organisatsioonid juba üle 100 aasta vanad. Nii et arenguruumi on, kirjutab tegevjuht Anneli Matsi.

Aastate lõikes on näha, kuidas meie organisatsioon on kasvanud ja arenenud. Loomakaitse seaduse järgi peaks vähemalt igas maakonnas olema oma kohalik varjupaik, sest hulkuvate loomadega tegelemine kuulub kohalike omavalitsuste haldusalasse. Et meie ühingu eesmärk on aidata loomad kodudesse - kas siis tagasi oma koju või uude koju, siis hakkasime arendama varjupaigandust üle-eestilise võrgustikuna ja läksime kohapeale.

Kohalik väike varjupaik ei suudaks toime tulla selle rahaga, mis makstakse loomade 14 päeva pidamise eest. Uute kodude otsimine võtab kordades rohkem aega ja ka raha. Suure organisatsioonina suudame leida lisarahastust ning tänu meie annetajatele ja toetajatele suudame aidata hoopis rohkem loomi kui igäüks eraldi.

Eelmine aasta oli märgiline, sest alustasime loomade heaolukeskuse arendamisega, mis on meie päris oma koht, kus loomi aidata. Septembri lõpust alates saame seal vastu võtta elu hammasrataste vahele jäänud loomi, et ka nende sabad rõõmsalt lehvima panna.

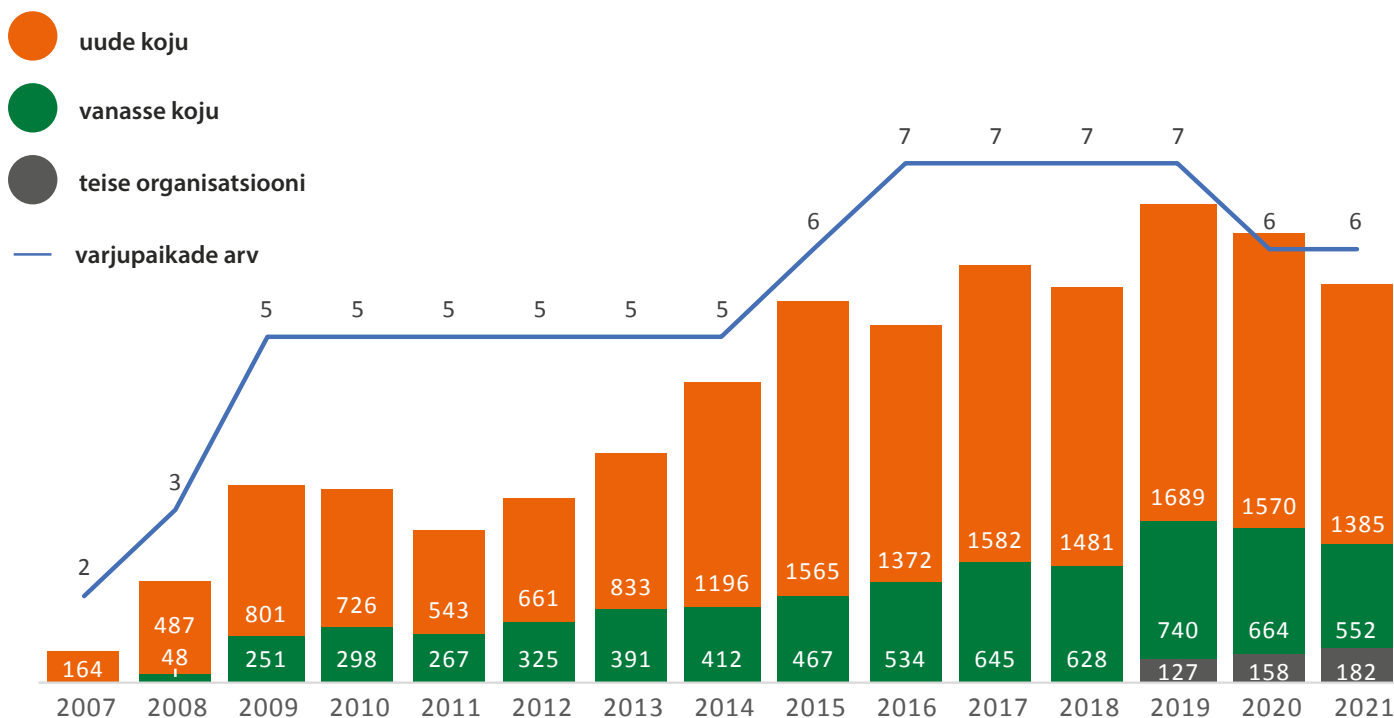
Viieteistkümne aasta jooksul oleme aidanud ligi 23 000 looma. Uue kodu oleme otsinud 3863 koerale, 11 994 kassile ja 197 pisiloomale. Oma koju tagasi sai meie abiga 4215 koera, 1976 kassi ja 31 pisilooma.

Meile on sattunud väga erinevatest liikidest loomi. Koertele-kassidele li-

saks on meie hoole all elanud deegud, hamstrid, merisead, tšintšiljad, tuhkurud, hiired, rotid, kilpkonnad, maod, tuvid, papagoid, kanad, küülikud ja lambad.

Igal meie hoolealusel on oma saatus ja lugu, mis teda varjupaika tõi. Iga hoolealune on meie jaoks eriline, sest nad on nii erinevad isiksused. Nad kõik nõuavad individuaalset lähenemist, sest nad võivad olla erinevalt katki - kes ihult, kes hingelt. Loomal on väga raske jääda positiivseks, sest ta teab, et teda on maha jäetud. Mõne jaoks jääb varjupaiga külastus lühiajaliseks seikluseks, mõne jaoks kujuneb saaga aastatepikkuseks oma võimaluse ootamiseks. Meie ei kaota lootust ja usume, et igäühe jaoks on kuskil keegi ja igäühe jaoks avaneb kord see päris kodu.

Aitäh kõikidele, kes elavad kaasa varjupaigaloomadele ja meie tööle öla alla panevad!

Käpa all olla pole häbiasi

Pigem vastupidi – kanna meie toetajamärgisega tooteid uhkusega ja näita, et seisad õige asja eest! Varjupaigaloomad tänavad sind ja möödakäijad on ehk pisut intrigeeritudki. Praegu saad meie heategevuslikust e-poes soetada nokamütsi, tänavakoti, näomaski ja uue aasta kalendri. Aga hoia meie e-poel silm peal, sest ägedaid tooteid tuleb muudkui juurde.

Ja loomulikult on alati eriline kingitus üks

HEATEGU!

Vali meie e-poes sobiv toetussumma ja anna sinu heateost kingisaajale armsa e-kaardiga teada.

**Meie heategevuslik
e-pood on alati avatud!**

pood.varjupaik.ee

**HOO LIB
SELLEST**

JA SELLEST

LOE LÄHEMALT PURINA LUBADUSTEST

WWW.PURINA.EE